

Fængselsfunktionæren 12/1

Dansk Fængselsforbund

December 2007 - Januar 2008

**Dansk Fængselsforbund
ønsker alle
vore medlemmer
en rigtig glædelig jul
samt et godt
og lykkebringende
2008**

- 3 Leder
- 4 Fængselsfunktionærer bagerst i lønkø
- 5 Forvirring om løntal
- 6 Kritik af Arbejdstilsynets indsats i Kriminalforsorgen
- 8 Fængselsfunktionærer under anklage
- 9 Dage, der ændrer livet
- 10 Kritik af besøgsforholdene for børn til indsatte
- 12 Forening med klar dagsorden
- 13 Når familien kommer i fængsel
- 16 Nordiske Mesterskaber for narkotikahunde 2007
- 18 Julemarked på Herstedvester
- 20 Debat
- 29 Delegeret møde i arbejdsløsheds-kassen STA
- 29 Meddelelse fra Fængselsforbundsbanken
- 30 Navne
- 30 Julehilsen fra Lederforeningen
- 31 FI – mesterskab i Put and Take
- 32 Oprettelse af pensionistafdeling

Forsidebillede:
Årets julehilsen

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:

Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Hekseproces frabedes

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund

Vi skal have gjort op med gruppen af negativt stærke ansatte og den negative kultur de skaber i Kriminalforsorgen.

Sådan har budskabet lydt fra mange sider, i kølvandet af, at Lene Møller Nielsen forlod sit job som fængselsinspektør på Anstalten ved Herstedvester. Det er et budskab som vi, fra Dansk Fængselsforbunds side, står hundrede procent bag. Hvis, altså vi kan sætte lighedstegn mellem de negative og bøller, så bør vi, i fællesskab, arbejde på at komme uvæsenet til livs.

Vi – og alle andre gode kræfter i Kriminalforsorgen – bør gøre, hvad vi kan, for at bekæmpe dem, der misbruger deres stilling. Dem, der ved hver dags begyndelse ikklæder sig retten til at håne, mobbe og hærge andre omkring sig, uanset om de er indsatte, kolleger eller ledere.

Den slags mennesker hører ikke til i Kriminalforsorgen.

Men spørgsmålet er, om alle mener det samme, når de taler om negative grupper og negativ kultur. Jeg har, i de seneste uger talt med – og lyttet til – rigtig mange mennesker, og jeg er sikker på én ting: Der er absolut ikke enighed om, hvad der skal til, for at man tilhører den negative kategori.

Nogen siger, at de negative er dem, der mobber. Jeg er enig. Andre siger, at de negative er dem, der modsætter sig enhver form for ledelse. Jeg er enig.

Atter andre synes at mene, at man er negativ, hvis man i konkrete sammenhænge kan finde på at sige ledelsen imod. Jeg er ikke enig.

Og så er der – beklageligvis – dem,

der mener, at man også er negativ, hvis man udfører godt gammeldags fagforeningsarbejde. Hvilket er noget rent vrøvl.

Fagforeningens opgave

Det er utroligt, at det, i 2007, er nødvendigt, at forklare en så central idé med en fagforening. Men det er det.

Anklagen er, at ledere ikke kan flytte, fyre eller på anden måde sanktionere overfor fængselsfunktionærer uden at Dansk Fængselsforbund kommer rendende.

Mit svar er: Det er korrekt, at vi er på pletten, hvis vi mener sagen kan bære det. Vores mål er ikke at blande os i ledelsens ret til at lede. Slet ikke. Ledelsen har ikke bare ret til at lede, den har også pligt til det, ligesom de har pligt til at påtage sig et ansvar, når noget går galt.

Vores mål med at være på pletten, er derimod et andet. Vi har, hver gang vi kommer, et enkelt budskab: "Husk, hvis du vil sanktionere, at vi har regler, der skal overholdes."

Regler om, at den anklagede skal vide, hvad han eller hun har gjort forkert. Regler om, at man skal have mulighed for at forsvare sig. Regler om bisidder. Og den slags. Samtidig har vi regler om, at en sag kan prøves ved retten, hvis arbejdsgiver og lønmodtager er uenig om udfaldet.

Bemærk: Det regelsæt er ikke noget, Dansk Fængselsforbund har fundet på, i et anfald af negativ almægtighed. Det bygger på lovgivning, vedtaget af Folketinget.

Retssikkerhed

Jeg er, af forskellige, blevet visket i øret, at man – før min tid som formand for forbundet – til tider var til at handle med i den slags sager. At der kunne være en

slags "hvis du ser bort fra... så gør jeg dig en anden tjeneste." Om det virkelig har forholdt sig sådan, ved jeg ikke.

Men jeg vil ikke være med til sådan noget.

Hver enkelt sag drejer sig om et menneske. Et menneske, som har ret til retssikkerhed. Vi lever i en retsstat. Retssikkerhed er ikke bare noget, vi bør byde arresterter og dømt. Retssikkerhed bør også udvides til at gælde ansatte – altså mennesker, der har viet deres arbejdsliv til at tjene den danske stat.

Retssikkerheden bør naturligvis også gælde enhver som, ifølge ledelsen, har udvist negativ adfærd. Det er jo ligesom dét, der er kernen i retssikkerheden. I praksis er den uden betydning for alle dem, der aldrig kommer i konflikt med love og regler. Retssikkerhed er en sag for dem, der er under anklage. Det har vi pligt til at tage alvorligt. Det er faktisk en helt central grund til, at man er med i en fagforening.

At det skulle være nødvendigt at komme med denne forklaring, kan undre.

Vi kan kun bifalde, at der sættes ind over for bøllerne. Men det skal naturligvis bevises, at de er bøller.

Det krav vil vi også stille, hvis der skal ændres på vores ansættelsesform. Vi deltager gerne i et eftersyn af de nuværende regler og vilkår for vores ansættelse, men vi vil til en hver tid kræve, at der skal være beviser på bordet, før ledelsen bruger disciplinære irettesættelser.

Hvis ikke vi alle insisterer på sådanne beviser, er vi i en situation, der i forskrækkende grad minder om de gode gamle hekseprocesser, hvor alle mulige kvinder kunne blive anklaget for alle mulige forseelser, og hvor alene mistanken var nok til at kaste dem i søen. De kunne jo bare flyde, kunne de, og hvis de sank, var det bevist, at de var hekse. ■

Fængselsfunktionærer bagerst i lønko

Dansk Fængselsforbund hævder, at fængselsfunktionærerne har fået en ringere lønfremgang end andre statslige medarbejdere. Påstanden bliver ikke tilbagevist af Finansministeriet.

"Det er en myte, at de offentligt ansatte sækker bagud på lønnen – det passer simpelthen ikke," sådan sagde daværende finansminister Thor Pedersen (V) i august til Dagbladet Politiken.

Det udsagn satte Dansk Fængselsforbund sig for at undersøge nærmere.

Jo, viste det sig, ministeren havde nok ret i, at de offentligt ansatte set under et har fået lige så meget i løn, som de privatansatte gennem de sidste ti år. Men – blev forbundet nødt til at tilføje – ministeren talte om et gennemsnit.

Et gennemsnit der dækkede over, at nogle medarbejdergrupper har haft en stor lønfremgang, mens andre har haft en lille lønfremgang.

I den sidste gruppe finder man blandt andre fængselsfunktionærerne og politibetjentene.

Ifølge beregningen fra Dansk Fængselsforbund har fængselsfunktionærer og politibetjente haft en reallønsfremgang på omkring fem procent i løbet af ti år. Mens for eksempel fængselsinspektører og politimestre i samme periode har fået omkring 20 procent.

Thor Pedersen kritiserede Dansk Fængselsforbunds beregningsmetode i et to siders brev til formanden for Dansk Fængselsforbund Kim Østerbye kort tid før folketingsvalget.

Ministeren afviste dog ikke forbundets centrale påstand om, at fængselsfunktionærerne er blevet forbigået ved

lønforhandlingerne i forhold til andre statslige medarbejdere.

"Jeg hæfter mig ved, hvad finansministeren ikke siger. Han går ikke i rette med vores grundlæggende påstand, nemlig at fængselsfunktionærerne har haft en lønfremgang, som i bedste fald kan kaldes beskeden. Til gengæld bruger han en del krudt på at stille spørgsmålstegn ved vores beregninger," siger Kim Østerbye.

Kontorchef i Finansministeriets personalestyrelse, Søren Rotvig Erichsen, siger, at ministeriet slet ikke har taget stilling til spørgsmålet om fængselsfunktionærernes svage lønfremgang.

"Ministeren har fået et brev fra Dansk Fængselsforbund, hvori der står, at cheferne i staten har fået mere end de menige medarbejdere. Det er denne problemstilling, vi har svaret på. Jeg kender ikke tallene for fængselsfunktionærerne. Ved gennemsnitsberegninger vil der altid være nogle grupper, der har fået mere end gennemsnittet og andre, der har fået mindre."

Ny løn skal ændre billedet

I sit brev til Kim Østerbye bekræfter finansministeren indirekte, at fængselsfunktionærerne har stået bagerst i lønkoen:

"Jeg har bemærket, at fængselsfunktionærerne endnu ikke er overgået til ny løn. Gennemgående har statsansatte på ny løn fået større lønstigninger end ansatte, der er forblevet på gammel løn. Jeg håber i øvrigt, at det snart lykkes at få indgået en aftale om ny løn for fængselsfunktionærerne," sådan skrev Thor Pedersen.

Den invitation tager forbundsformanden imod: "Hvis vi får en økonomisk ramme for ny løn, der sikrer et væsentligt lønloft, så vi både kan fastholde vores erfarne personale og kan tiltrække

nye, kvalificerede medarbejdere i fremtiden, så er vi klart med på den," siger Kim Østerbye.

Formanden peger på, at grundlønnen for en erfaren fængselsfunktionær i dag er urimelig lav: "Grundlønnen er cirka 20.000 for en erfaren fængselsfunktionær, som har været i tjenesten i syv år. Det er ikke nok til at fastholde dygtige medarbejdere," siger Kim Østerbye.

Han håber, at de kommende overenskomstforhandlinger vil ændre på situationen. Og så byder han den nye finansminister, Lars Løkke Rasmussen (V), velkommen som ny personalechef for statens medarbejdere.

"Jeg håber, at Lars Løkke – i modsætning til sin forgænger – er mindre bombastisk i sine udmeldinger om de offentlige lønninger. Så kan vi måske undgå en frugtesløs diskussion om lønstatistik en anden gang," siger Kim Østerbye. ■

Af Søren Gregersen

Formanden for Dansk Fængselsforbund, Kim Østerbye, håber, at de kommende overenskomstforhandlinger giver fængselsfunktionærerne et væsentligt lønloft.

Forvirring om løntal

Finansminister Thor Pedersen (V) havde ikke læst sin egen vejledning, da han i oktober kritiserede Dansk Fængselsforbunds løntal.

Den daværende finansminister, Thor Pedersen, talte stik mod en vejledning fra sit eget ministerium, da han kort tid før folketingsvalget i november, skrev til Dansk Fængselsforbund.

"Jeg er ikke enig i den måde, du opgør lønnen på, fordi du ser bort fra pensionsbidrag og variable ydelser," skrev finansministeren til forbundsformand Kim Østerbye.

Ministeren mente, at forbundet ved at fjerne pension og variable ydelser – som for eksempel betaling for overarbejde – ikke gav et retvisende billede af lønudviklingen for medarbejderne i staten.

Med dette argument ville han så tvivl om Dansk Fængselsforbunds beregninger. Beregningerne viste, at fængselsfunktionærer har haft en lille lønfremgang gennem de seneste ti år i forhold til en række chefer i staten.

Problemet med finansministerens argument var, at han modsagde en vejledning fra sit eget ministerium. Det fremgår nemlig af vejledningen til Finansministeriets Forhandlingsdatabase, at variable ydelser skal holdes ude, når man sammenligner lønnen for forskellige medarbejdergrupper.

"Medtages [variable ydelser] indebærer det en risiko for at sammenligne forskellige mængder," står der sort på hvidt.

Det fremgår desuden af vejledningen, at man bør udelade pension ved lønsammenligninger til forhandlingsbrug.

Den tidligere finansminister, Thor Pedersen (V), modsagde sit eget ministerium, da han skrev til Dansk Fængselsforbund kort tid før folketingsvalget.

Gælder ikke fagforeninger

Kontorchef i Personalestyrelsen, Søren Rotvig Erichsen, forklarer ministerens modsigelser med, at vejledningen ikke henvender sig til fagforeninger, men udelukkende statens institutioner.

"Vejledningen er målrettet vores brugere i institutioner," siger Søren Rotvig Erichsen. Ifølge ham, er der både argumenter for og imod at tage pension og variable ydelser med i lønsammenligninger.

Kontorchefen er dog opmærksom på, at det slet ikke var muligt for Dansk Fængselsforbund at medtage pensionen for fængselsfunktionærer i forbundets beregning.

Pension for tjenestemænd var nemlig ikke med i Finansministeriets løndatabase tidligere. Det er derfor ikke muligt at leve op til ministerens krav om at medtage pension, hvis man vil kigge på lønudviklingen for tjenestemænd tilbage i tiden.

Søren Rotvig Erichsen er også klar over, at fængselsfunktionærerne kun i begrænset omfang har fået del i pensionsforbedringerne på arbejdsmarkedet.

"For nylig er der faktisk sket en ekstraordinær regulering af tjenestemandspensionen, men gennem en længere årrække har pensionsforbedringerne været størst for andre personalegrupper i staten," siger Søren Rotvig Erichsen.

Hvis Dansk Fængselsforbund havde medtaget pension i sine tal, ville det derfor have forstærket lønfejlsbet for fængselsfunktionærer i forhold til andre medarbejdergrupper.

Personalestyrelsen har efterfølgende valgt at ændre deres vejledning, så den nu er mere i overensstemmelse med ministerens udsagn. ■

Af Søren Gregersen

Kritik af Arbejdstilsynets indsats i Kriminalforsorgen

Et klagenævn har underkendt syv af Arbejdstilsynets påbud om det psykiske arbejdsmiljø i Kriminalforsorgen. Kim Østerbye efterlyser en reaktion fra beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V).

Arbejdstilsynet har brugt fire år på at undersøge det psykiske arbejdsmiljø i Kriminalforsorgen. Alligevel har tilsynet ikke gjort sit arbejde godt nok.

Sådan kan man udlægge Arbejdstilsynets klagenævnets vurdering af Arbejdstilsynets påbud til Kriminalforsorgen. Nævnet har foreløbig taget stilling til ni påbud. Heraf er syv blevet afvist.

Klagenævnet mener ikke, at Arbejdstilsynet i tilfredsstillende grad har dokumenteret, at der er problemer med arbejdsmiljøet. Derfor falder påbudene til jorden.

Hvis det står til Kim Østerbye, formand for Dansk Fængselsforbund, bør beskæftigelsesministeren nu gå ind i sagen.

"Jeg har skrevet til Claus Hjort for at høre, hvad han synes om Arbejdstilsynets indsats. Skatteyderne kan ikke være tilfredse med, at tilsynet bruger millioner af kroner på et skærpet tilsyn med Kriminalforsorgen, og så ender det hele i ingenting, fordi dokumentationen ikke er i orden," siger Kim Østerbye.

Han er ærgerlig over, at påbudene bliver annullerede på grund af fodfejl fra tilsynets side: "Klagenævnet afviser påbudene af formelle årsager, ikke af reelle årsager. Klagenævnet har ikke taget stilling til, om der er et godt eller dårligt arbejdsmiljø i institutionerne. De har alene vurderet Arbejdstilsynets begrundelse. Det er trist, at arbejdsmiljøet er blevet kastebold i et bureaukratisk tov-

Kim Østerbye har bedt om en reaktion fra beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V).

trækkeri mellem Arbejdstilsynet, Arbejdstilsynets klagenævn og Direktoratet for Kriminalforsorgen," siger Kim Østerbye

Arbejdstilsynet beklager

Vicedirektør i Arbejdstilsynet, Lis Gamborg, er opmærksom på, at tilsynets metode ikke har været tilfredsstillende.

"Det er beklageligt, at vi ikke har haft dokumentationen i orden. Det har vi taget til efterretning. Men vi har nu lavet en helt ny metode, som er bedre til at opfange problemer med psykisk arbejdsmiljø. I hvert af Arbejdstilsynets fire tilsynscentre har vi også lavet en særlig task force, der blandt andet skal hjælpe de tilsynsførende i sager om psykisk arbejdsmiljø. Forhåbentlig er vi bedre til at

dokumentere forholdene på arbejdspladserne fremover," siger Lis Gamborg.

Hun tror dog ikke, at Arbejds miljøklagenævnets afgørelser får en negativ konsekvens for arbejdsmiljøet i Kriminalforsorgen.

"Det er min opfattelse, at Direktoratet for Kriminalforsorgen er enig i, at der er problemer med arbejdsmiljøet. Og der er afsat penge i Forebyggelsesfonden til at forbedre forholdene, hvis Kriminalforsorgen kommer med relevante forslag. Desuden slipper Arbejdstilsynet ikke området. Vi kommer ud igen. Alle fængsler og arresthuse, som ikke allerede er blevet screenet, vil blive screenet i den kommende tid," siger Lis Gamborg. ■

Af Søren Gregersen

Fire års arbejde

Arbejdstilsynet rettede for alvor sin interesse mod det psykiske arbejdsmiljø i Kriminalforsorgen i 2003. Det skete efter, at tilsynet udpegede fængselsfunktionærjobbet som et ud af ti særligt farlige job på arbejdsmarkedet.

I løbet af 2003 og 2004 udarbejdede Arbejdstilsynet rapporter om arbejdsmiljøet i alle arresthuse og fængsler.

Kriminalforsorgen tog Arbejdstilsynets rapporter til efterretning og satte initiativer i værk.

Alligevel konkluderede Arbejdstilsynet i 2006, at situationen fortsat var uholdbar i en række institutioner. Tilsynet udstedte derfor 17 påbud til 16 af Kriminalforsorgens institutioner.

Direktoratet for Kriminalforsorgen mente dog, at der var fejl i påbudene og klagede til Arbejds miljøklagenævnet.

Foreløbig har klagenævnet behandlet ni påbud. Syv er blevet afvist. Et påbud skal vurderes igen. Kun ét påbud er blevet godkendt: Det er påbuddet til Arresthuset i Odense.

Arbejds miljøklagenævnets afgørelser

Statsfængslet ved Horserød	Afvist
Anstalten ved Herstedvester	
Statsfængslet i Vridsløselille	
Statsfængslet på Søbysøgård	Afvist
Statsfængslet Renbæk	Afvist
Statsfængslet Midtjylland, Nørre Snede I	Afvist
Statsfængslet Midtjylland, Nørre Snede II	Afvist
Statsfængslet Midtjylland, Kærshovedgård	
Statsfængslet i Ringe	
Statsfængslet i Jyderup	
Arresthuset i Helsingør	Ny vurdering
Arresthuset i Køge	Afvist
Arresthuset i Randers	
Arresthuset i Aalborg	
Arresthuset i Århus	
Arresthuset i Vejle	Afvist
Arresthuset i Odense	Godkendt

Arbejds miljøklagenævnet har behandlet ni ud af 17 af Arbejdstilsynets påbud: Syv er blevet afvist. Et påbud skal vurderes igen. Kun ét påbud er blevet godkendt.

Fængselsfunktionærer under anklage

En lille gruppe fængselsfunktionærer beskyldes for chikane af indsatte og kollegaer. Inspektører, chefer og organisationer står i kø for at pege fingre.

Aviser, radio og tv har i efteråret været præget af anklager mod en ikke nærmere defineret gruppe blandt landets fængselsfunktionærer.

Den tidligere inspektør i Anstalten ved Herstedvester, Lene Møller Nielsen, indledte kritikken i Morgenavisen Jyllands-Posten i slutningen af oktober. Hun skulle være angiveligt være mobbet ud ad anstalten af negative fængselsfunktionærer.

Den anklage blev fulgt op af inspektør Jørgen Bang, Statsfængslet Østjylland, som til både aviser og i TV-Avisen udtalte, at statsfængslet hægges af grupper af negative fængselsfunktionærer.

Så var der for alvor åbnet for kritik af det uniformerede personale i medierne. Kriminalforsorgsforeningen, mellemledere, tidligere medarbejdere, kollegaer, socialrådgivere, pårørendeorganisationer. Alle bar ved til bålet om de negative fængselsfunktionærer.

Ingen satte dog navn på de anklagede. Så ingen vidste, hvem der blev talt om, og hvor mange personer, det handlede om. Det kunne i princippet være alle medarbejdere.

Da sekretariatsleder Hanne Ziebe fra Landsforeningen KRIM i Deadline på DR2 – blandt mange andre ting – beskyldte fængselsfunktionærerne for dagligt at gennemføre vilkårlige analundersøgelser af psykisk syge indsatte, var det dog for groft.

Hans Jørgen Engbo er ny inspektør i Anstalten ved Herstedvester. Han afviser grove beskyldninger om sexkrænkelser i anstalten.

Det fik den nye fængselsinspektør i Anstalten ved Herstedvester, Hans Jørgen Engbo, til at sige fra.

"Det er, som om de seneste ugers omtale har banet vej for, at man kan beskyldte fængselspersonalet for hvad som helst. Når man beskylder personalet for seksuelt at krænke de indsatte, så er det for groft," sagde Hans Jørgen Engbo til DR Nyhederne.

Han udsendte i samme forbindelse en pressemeddelelse, hvori ordet politianmeldelse indgik. Heri afviste han blankt sekretariatslederens beskyldninger og meddelte, at han ville melde hende til politiet for bagvaskelse efter Straffeloven.

"Det er ganske uhyrlige og helt igennem uantagelige beskyldninger," skrev Hans Jørgen Engbo i pressemeddelelsen.

99 procent overholder reglerne

Også direktør for Kriminalforsorgen, William Rentzmann, manede til omtanke. Han mente, at den store gruppe af såkaldt negative betjente, maksimalt udgjorde en procent af fængselsfunktionærerne. Med andre ord: færre end 30 personer.

"Problemerne må ikke overskygge, at vi har en vældig god kriminalforsorg. 99 procent af vores personale udfører deres arbejde helt i overensstemmelse med de værdier og regler der gælder. Og gør det godt. Ni ud af ti er glade for at arbejde hos os. Og er oven i købet stolte af det. Med god grund," sagde William Rentzmann.

Han blev støttet i den holdning af sin politiske chef, justitsminister Lene Espersen (K): "Det vil være helt forkert at sige, at der et generelt problem. Billedet med den negative kultur er jo ikke, at det er en stor gruppe. Det er nok nærmere det modsatte – en lille gruppe, som prøver at styre," sagde Lene Espersen.

Kammeradvokaten til Herstedvester

Kammeradvokaten indleder nu en undersøgelse af situationen på Anstalten ved Herstedvester. Undersøgelsen har det formål, at vurdere, "om der blandt personalet i Anstalten ved Herstedvester er udvist en kritisabel adfærd, som kan danne baggrund for eventuelle disciplinærsager eller diskretionære skridt."

Det er et initiativ, som ikke mødte støtte hos inspektøren i anstalten: "Der er ikke udelt begejstring blandt personalet og ledelsen for, at der nu skal gennemføres en lang række undersøgende samtaler. Det kan medvirke til at rette fokus på fortiden i stedet for at rette fokus på fremtiden. Det er det, alle er mest interesserede i," sagde Hans Jørgen Engbo i TV2 Nyhederne i slutningen af november.

Han følte sig godt modtaget af medarbejderne i anstalten og var endnu ikke stødt ind i en gruppe negative betjente. ■

Af Søren Gregersen

Dage, der ændrer livet

Martin må leve med en arbejdsdag præget af utryghed på grund af både antydende og håndgribelige trusler. For Bo var det én specifik hændelse, som fik stor betydning.

"Når jeg kommer ud – så finder jeg dig, så stikker jeg dig ned, dit bøssesvin." Beskeden stod skrevet på væggen i en celle. Budskabet var ikke til at tage fejl af. Der var heller ikke tvivl om, hvem der skulle stikkes ned. Det skulle Bo, som er fængselsfunktionær i Statsfængslet ved Horserød.

Han er ikke den eneste medarbejder, som har oplevet vold og trusler i Kriminalforsorgen. Statistik fra Arbejdstilsynet, Arbejds miljøinstituttet og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomsforsikring viser den nedslående kendsgerning: Arbejdet i Kriminalforsorgen hører til blandt landets farligste.

I 2006 registrerede Kriminalforsorgen 270 voldelige episoder mod det uniformerede personale. Altså næsten en episode hver eneste dag. Heraf var 205 så alvorlige, at de blev anmeldt til politiet. Tallet tegner til at stige i 2007.

Arbejdet lød helt rigtigt

Den statistik kendte Martin ikke, da han for tre år siden takkede ja til et job i Statsfængslet ved Horserød. Arbejdet som værkfører lød som det helt rigtige. Han vidste ikke, at arbejdet også havde en skyggeside.

"Det har haft nogle omkostninger, og sikkert også flere end man vil indrømme," siger Martin.

Han bliver ofte mødt med trusler fra de indsatte: "Det er helt i orden, at de indsatte ikke har et sprogbrug som Fru Hansen, men når de indsatte begynder at fortælle mig, hvad de gerne vil gøre ved mig, eller når de synes, jeg skal være bange for dem, fordi de sidder inde for en bestemt type kriminalitet – så synes jeg, det kan kaldes trusler – så overskrider de min grænse," siger Martin.

Mens Martin skal trives med en arbejds-

dag i generel utryghed, så fik én specifik hændelse stor betydning for Bo.

En dag fik en kvindelig indsat mulighed for at ringe til Bo i centralvagt og fortælle ham, at syv indsatte planlagde at brænde hans hus af, banke ham og give ham en økonomisk øretæve. Kvinden valgte at ringe, selv om hendes mand uden for murene var blevet truet med tæv for at få hende til at holde tæt. I tiden efter finder man flere steder trusler mod Bo malet på væggene.

Bo undersøger ofte celler og fællesarealer for stoffer. "Jeg har fundet meget hash, der har en stor værdi. Jeg tror, de indsatte har skyldt en masse penge væk og ikke kunne få pengene ind, fordi hashen blev beslaglagt. Måske fik de tæv," siger Bo. Det er, ifølge Bo, grunden til, at han modtog truslerne.

Konsekvenser bagefter

Episoderne har haft konsekvenser for Bo og Martins privatliv på meget forskellig vis.

Martin forsøger at opveje de dårlige erfaringer med nogle gode. Han fortæller: "I min fritid laver jeg en del frivilligt arbejde blandt arabiske børn og unge. Det giver mig en rigtig god balance og ballast, da truslerne primært kommer fra andengenerationsindvandrere."

For Bo er der kommet meget fokus på sikkerhed. Både Bo og hans kone har nemlig set mistænkeligt mange biler cirkle rundt omkring deres hus. De er derfor begyndt at låse døren til huset – både om natten og dagen.

"Jeg havde i en periode noget liggende under sengen, så jeg var parat til at slå. Generelt er jeg meget på vagt og holder altid øje med, om nogen følger efter mig," siger Bo.

Men også arbejdslivet påvirkes.

Bo arbejder nu på en anden afdeling, og Martin har været nødt til at sygemelde sig to gange. Den ene sygemelding kom som følge af mangel på reaktion fra ledelsen.

"Det, der går mig mest på, er, når ledelsen ikke gør noget. Hvis jeg synes, at en indsat er gået langt over stregen, og ledelsen så trækker på skulderen – så føler man sig ramt. Det er som at få en hammer i hovedet," siger Martin.

Bo kunne også ønske sig en mere aktiv ledelse: "Nu har jeg skiftet afdeling, men jeg burde måske være blevet flyttet med det samme," siger Bo.

Tema: Dage, der ændrer livet

I dette og de kommende numre sætter Fængselsfunktionæren fokus på arbejdsdage, hvor kollegaer pludselig står midt i en voldsom og kritisk situation. Dage, som ændrer livet. Artikler serien sætter spot på seks medarbejders oplevelser og tiden efter. I dette nummer kan du møde Bo og Martin.

For Martins vedkommende er der brug for andet end anerkendelse.

"Fra firmaets side bliver der ikke gjort noget overhovedet. Jeg har råbt om supervision og har foreslået faste samtaler med en udefra. Når man afleverer en rapport om trusler, burde der automatisk gå et apparat i gang," siger Martin.

Han påpeger, at hjælpen skal være obligatorisk, så man ikke tænker så meget over, at man får den. "Jeg ved godt, at jeg kan ringe til Falck Healthcare, men det kræver en aktiv indsats. Den sidste der opdager, at der er noget galt, er jo én selv. Arbejdspladsen behøver ikke være hårdere end højest nødvendigt, og det bliver den, hvis man ikke bliver taget alvorligt og eller får tømt rygsækken," siger Martin.

Han oplever, at det blandt kollegaer kan være skammeligt at tale om problemerne. Det skaber tabuer. "Vi er jo en nation af supermænd med store overarme, der er seje og skal løfte hele verden på vores skuldre," siger Martin. ■

Af Rikke W. Sjølin

"Jeg havde i en periode noget liggende under sengen, så jeg var parat til at slå. Generelt er jeg meget på vagt og holder altid øje med om nogen følger efter mig," siger Bo.

"Jeg ved godt, at jeg kan ringe til Falck Healthcare, men det kræver en aktiv indsats. Den sidste der opdager, at der er noget galt, er jo én selv. Arbejdspladsen behøver ikke være hårdere end højest nødvendigt, og det bliver den, hvis man ikke bliver taget alvorligt og får tømt rygsækken," siger Martin.

Kritik af besøgsforholdene for børn til indsatte

Forholdene for børn, der besøger forældre i fængsler, er ofte deprimerende. Det var ét af de vigtigste budskaber, da pårørendeorganisationen SAVN holdt konference i november.

"Smil og sig hej" – så enkelt kan en fængselsfunktionær redde dagen for et af de mange børn, der besøger deres mor eller far i et fængsel.

Det var et af temaerne på SAVNs konference "Børn og pårørende til indsatte", der blev afholdt på Hotel Nyborg Strand den 8. november.

Og der er mange børn at redde dagen for. I Danmark har mellem 4.000 og 7.000 børn hver dag en mor eller far siddende i fængsel.

Pårørendeorganisationen SAVN havde derfor samlet repræsentanter fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, fængsler, Børnerådet, Røde Kors og Institut for Menneskerettigheder til en konference om emnet.

Fysiske rammer

Seniorforsker ved Institut for Menneskerettigheder, Peter Scharff Smith, satte blandt andet fokus på de fysiske rammer for børns besøg i fængsel. Til daglig le-

"Undskyld, undskyld, undskyld. Jeg kan ikke undskylde nok på systemets vegne," sagde uddannelseskonsulent Sandra Vinding om besøgsforholdene for børn i Kriminalforsorgen. Her bydes hun velkommen af næstformand for SAVN, Brian Lund Andreasen.

Mere end 50 mennesker var mødt op på SAVNs konference for at høre om børn og pårørende til indsatte.

der han et forskningsprojekt om børn af fængslede.

"Besøgsfaciliteterne rangerer fra bol-lerum til besøgslejligheder, hvor det første desværre er det mest almindelige. Og udbuddet af aktiviteter og legetøj rangerer fra udendørs legepladser til en kasse med noget gammelt skrammel, hvor sidstnævnte ikke er ualmindeligt," siger Peter Scharff Smith.

Ina Eliassen er kontorchef i straffuldbyrdelseskontoret i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Hun er klar over, at de fysiske rammer kan blive bedre. Derfor har Kriminalforsorgen udfærdiget nogle krav for at sikre, at de fysiske rammer lever op til et minimumsniveau.

"Besøgsrummene skal blandt andet være lyse og venlige, og der skal hænge noget pænt på væggene. Vi gør, hvad vi kan for at forbedre forholdene. Men det går ikke så hurtigt, som vi kunne ønske," siger Ina Eliassen.

Modtagelse af børnene

Men det er ikke kun de fysiske rammer, der har betydning. Ifølge Peter Scharff Smith er det lige så vigtigt at fokusere på, hvordan børnene modtages.

"Mange i Kriminalforsorgen fortæller os, at det meget afhænger af den enkelte medarbejder, der er på arbejde lige den dag," siger Peter Scharff Smith.

Sådan skal det ifølge forskeren ikke være: "Der bør være en standard, så børnene ved, hvad der sker, når de kommer på besøg i et fængsel. Fængselsfunktionærerne må gerne være venlige, smile og for eksempel sætte sig på hug, når de taler med små børn."

Han foreslår konkret, at ledelsen i højere grad sørger for, at det er de rigti-

ge medarbejdere, der møder børnene. For som han siger: "det kan alle ikke være lige gode til."

Derfor lyder opfordringen fra seniorforskeren: "Giv én af de ansatte i de enkelte fængsler særligt ansvar for børnene. Så kan den person sikre, at de fysiske rammer er i orden, og at børnene bliver modtaget ordentligt."

Fængselsfunktionærerne betyder meget

Næstformanden i SAVN, Brian Lund Andreasen, er ikke i tvivl om, at en positiv modtagelse er vigtig: "Det betyder meget, om vagten smiler. En god vagt behandler mennesker som mennesker og ikke som den næste i rækken," siger Brian Lund Andreasen.

Det kan Maiken bekræfte. Hun var med på konferencen for at fortælle om sine erfaringer med at besøge sin eksmand i fængsel.

"Bare det at bestille et besøg for vores tre børn kan være svært nok. Jeg skal bruge hele min frokostpause på at komme igennem på telefonen. Samtidig er der så mange regler. Mine børn må ikke have en tegning eller nogle kort med ind," siger Maiken.

Men selvom de mange regler frustrerer Maiken, er det ikke dem, der betyder mest for et godt besøg: "En god oplevelse er, når vagten siger pænt hej, smiler og måske viser lidt forståelse. Alle-rede der ændrer mine børns attitude," siger Maiken.

Masser af velvilje

I Kriminalforsorgen er man opmærksom på børnene og deres problemer. Sandra

Vinding er uddannelseskonsulent i Kriminalforsorgens uddannelsescenter. Hun beklager, hvis børn får en dårlig modtagelse i fængslerne: "Undskyld, undskyld, undskyld. Jeg kan ikke undskylde nok på systemets vegne. Men det er ikke et udtryk for ond vilje," siger Sandra Vinding.

Ina Eliassen mener da heller ikke, at der er et generelt problem i Kriminalforsorgen.

"Vi er klar over, at det bliver grebet forskelligt an fra fængsel til fængsel. Vi skal sikre erfaringsudveksling mellem de, som er gode til det og de, som er mere famlende," siger Ina Eliassen. ■

Af Rikke W. Sjølin

Formand og næstformand i SAVN.

Kursus for fagpersoner

Pårørendeforeningen SAVN holder kursus for fagpersoner, der er i kontakt med børn og pårørende til indsatte. Kurset foregår i Århus, den 28. januar 2008.

Mere info på www.savn.dk.

Forening med klar dagsorden

Da manden kom i fængslet, stødte Line Dahl Krabsen ind i mange problemer. Derfor stiftede hun pårørendeforeningen SAVN. Her kan pårørende til indsatte få støtte og hjælp til at klare hverdagen.

Det er ikke altid lige nemt at være pårørende til en indsat. Det måtte Line Dahl Krabsen sande, da hendes mand skulle afsone fem år bag tremmer. Hun stiftede derfor foreningen SAVN i 2005, som hun stadig er formand for.

"Jeg stod selv i meget vanskelig situation, da Brian skulle i fængsel. Vi har en søn sammen. Da fik jeg idéen til at starte SAVN - i håbet om at kunne hjælpe andre, der har prøvet det samme," siger Line Dahl Krabsen.

SAVN rådgiver og støtter børn og pårørende til indsatte. Foreningen arrangerede i november konferencen "Børn og pårørende til indsatte" med det formål at få de forskellige aktører til at arbejde bedre sammen. Et mål der, ifølge arrangørerne, er meget realistisk.

"Oplysning og samarbejde på tværs af fagområder kan forbedres. Det tror vi på i SAVN, og derfor arrangerede vi konferencen," siger Line Dahl Krabsen.

Men selvom årsagen til at Line Dahl Krabsen valgte at stifte SAVN, ikke udelukkende er positiv, er historien alligevel endt godt: Lines mand Brian Lund Andreasen har afsonet sin straf og er nu næstformand i foreningen.

"Når Line bliver gal på mig over, at jeg kunne være så dum, så siger jeg: Ja, men se, hvad det har ført med sig. Hvis det ikke havde været for min dumhed, havde vi ikke haft SAVN, så det har næsten været det hele værd," siger Brian Lund Andreasen.

SAVN Børn og pårørende til indsatte

Ironien i Brians stemme er ikke til at tage fejl af, men der er samtidig en vis stolthed at spore.

Og det er der da også grund til ifølge oplægsholderne, som var til stede på konferencen. SAVN gør nemlig en forskel for de pårørende til indsatte – ikke mindst for børnene.

Derfor er der mange, der gerne vil støtte op om SAVNs arbejde. Socialministeriet har tildelt foreningen satspuljemidler, så Line og Brian de næste fire år kan hellige sig arbejdet i SAVN og fortsætte foreningens arbejde. ■

Af Rikke W. Sjølin

Hjælp til børn med forældre i fængsel

SAVN:	Foreningen tilbyder hjælp og støtte til børn og pårørende til indsatte. SAVN holder weekendophold, sommerlejre og café-aftener for børn og øvrige pårørende. Læs mere på www.savn.dk . SAVN har en telefonlinie: 26 19 93 85.
Røde Kors:	Tilbyder børn af indsatte at deltage i samtalegrupper. Læs mere på www.redcross.dk .
Pårørendelinien:	Pårørende kan ringe til en socialrådgiver i Kriminalforsorgen og få oplysninger om regler og rettigheder via Kriminalforsorgens anonyme telefonrådgivning på telefon 70 26 04 06.
Balance i frihed:	Et landsdækkende frivilligt initiativ, som tilbyder et netværk, der støtter og hjælper pårørende til nuværende og tidligere indsatte i fængsler, arresthuse og pensioner. Læs mere på www.balanceifrihed.dk .

Når familien kommer i fængsel

Hvad laver manden, konen, sønnen, onklen eller tanten egentlig, når de er på arbejde i fængslet. Det kunne de pårørende få et indblik i, under et besøg i Statsfængslet i Nyborg. To gange i oktober blev en gammel tradition igen ført ud i livet. Da fik de ansattes pårørende nemlig lejlighed til at besøge fængslet og ved selvsyn danne sig et indtryk af fængslet som arbejdsplads.

Tirsdag den 30. oktober blev den anden af foreløbig to familieaftener afviklet i Statsfængslet i Nyborg.

Der var plads til ca. 120 deltagere hver gang og begge aftener var der fyldt op.

Besøget begyndte med et fælles kaffebrød i idrætsforeningens lokale, "Den røde barak". Herunder var der en lille velkomsttale ved viceinspektøren, Una Jensen, der gav et indblik i dagligdagen i fængslet dels i tørre tal dels ved at fortælle om den generelle dagligdag fra opmønstring til afmønstring.

De pårørende fik forklaret om beskæftigelsespligt og de muligheder, fængslet har for at tilbyde beskæftigelse enten i produktion eller i skole. Una Jensen fortalte levende om de behandlingsprogrammer fængslet har i gang i øjeblikket, herunder kontraktfængselsafdeling, behandlingsafdeling og kognitiv

Camilla fik en særlig oplevelse i Uffe Sandgårds selskab.

færdighedsprogram. Der blev lyttet intenst til dette lille foredrag, som blev fulgt op af personale- og sikkerhedskonsulenten, Hanne Rasmussen, som gennemgik aftenens program. Først blev gæsterne fordelt på tre hold, som blev vist rundt på værkstederne, hvorefter man samledes i besøgsafdelingen kort før afmønstring. Da alle afdelinger havde afmønstret, blev der meldt klar fra teknikken. Herefter kunne personalet på egen hånd vise deres pårørende rundt i fængslet indtil ca. kl. 22.45. Senest kl. 23.00 skulle alle have forladt fængslet.

Rundvisningen på værkstederne var koncentreret om de tre store områder: Skrædderiet, de grafiske fag og montageværkstederne. Hvert sted var der en værkfører, som fortalte om finurlighederne ved lige netop hans, eller hendes, værkstedsområde, og de besøgende fik tydeligt en fornemmelse af, at de lige nu befandt sig i fængslet bedste og mest betydningsfulde område med arbejdsopgaver, der er så krævende, at man helst ansatte livstidsfanger, for at kunne nå at lære dem op og få lidt udbytte af deres arbejdskraft inden løsladelsen stod for døren igen.

Personalet på sygeafdelingen holder også fisk i fangenskab.

På skrædderiet nåede de pårørende at se de nye T-shirts med broderet logo. Værkmester Tina Jeppesen demonstrerede en nylig indkøbt brodermaskine, som med alskens nymodens teknologi indbygget kan kodes til at brodere alverdens skønne ting og Kriminalforsorgens logo hurtigere end en gammel håndarbejds lærerinde kan nå at sætte kaffe over. Man fornemmede, at mange af gæsterne var imponerede. Under gennemgangen af værkstedet hørtes også undrende bemærkninger om indretningen. Denne lange barak, hvor to værkførere trods alt også skal holde lidt øje med, hvad de indsatte foretager sig ud over at brodere.

De grafiske værksteder imponerede tydeligvis også flere af gæsterne med de mange maskiner, som gør det muligt at fremstille snart sagt alt inden for grafisk produktion. Flere computerinteresserede gæster opholdt sig længe i sætteri, hvis overflod af pc'ere, printere, scannere og kopimaskiner nok kunne få gang i nørdernes mundvand.

Hos Jesper Nielsen og Lena Knudsen i montageværkstedet kunne man også mærke en begyndende udsalgsfeber, idet værkfører Jesper Nielsen blandt andet fremviste nogle ganske fornemme tasker til den bærbare. Vel var taskerne ikke af et velkendt italiensk mærke på fem bogstaver, men da Jesper Nielsen oplyste prisen, mærkede man, at der ikke umiddelbart var en statsministerkandidat til stede blandt gæsterne.

Således opmuntret forsamledes gæsterne i besøgsafdelingen, som blev studeret med stor interesse. Da klarmeldingen kom, kunne man begynde at gå rundt i fængslet. Der var mulighed for at se nogle celler, hvilket jo altid er spændende, når man som hovedregel ikke har sin gang i et fængsel, men kun hører om det på anden eller tredje hånd.

Nu er alt jo ikke lutter idyl i fængslet.

Tre af fængslet mest magtfulde kvinder PS konsulent Hanne Rasmussen souschef Lise Juul og viceinspektør Una Jensen.

Værkmester Tina Jeppesen fortæller om skrædderiet.

Værkmester Jesper Nielsen forklarer om montagens produkter.

Gæsterne nyder kaffen og kagen inden rundvisningen.

Under velkomstintroduktionen gav viceinspektør Una Jensen følgende tal om Statsfængslet i Nyborg:

Sygdom og voldsomme hændelser forekommer jo. Mange gæster fik et indblik i denne side under besøget på sygeafdelingen, hvor fængselsfunktionær Uffe Sandgård viste og forklarede blandt andet om observations- og sikringscelle. En ung dame blandt gæsterne lod sig spænde fast på sengen i sikringscellen. Til stor morskab for tilskuerne lykkedes det hende at trække armene fri af remmene, som Uffe Sandgård i sit hjertes godhed ikke havde spændt så voldsomt. Man udøver jo ikke sin magt længere end hvad formålet tilsiger, men da låsene klikkede anden gang, var det slut med friheden. Bagefter fortalte den unge dame, at det havde været ganske interessant at prøve, men hun kunne godt forestille sig, hvor ubehageligt det kunne være, hvis hun skulle være blevet liggende natten over.

Som et afsluttende krydderi på rundvisningen inden dette hold forlod fængslet, blev der lejlighed til et kig ind i buret, som udgør gårdtursarealet for fængslets sikrede afsnit. Under værkstedsrundvisningen var der blevet spurgt en del til dette noget særprægede stykke arkitektur, som med sin moderne metalkonstruktion skiller sig markant ud fra det øvrige ædle stykke murerhåndværk. Man mærkede en vis alvor hos flere gæster, når denne særlige kategori af indsatte blev beskrevet.

Da fængslet blev forladt igen hen imod kl. 23.00 havde mange pårørende fået et ganske alsidigt indblik i denne meget specielle arbejdsplads.

Interessen for disse familieaftener har været så stor, at der er blevet planlagt endnu en aften i november. I skrivende stund er denne aften også fyldt op. Der påtænkes derfor afholdt endnu en familieaften i det nye år. ■

Af Billy Larsen

- Fængslet blev opført i 1911-1913, hvor Søndre Fløj og Nordre Fløj blev bygget med plads til 110 indsatte i hver fløj.
- I 1920 blev fængslet udvidet med midterfløjen, hvor der oprindeligt var plads til 450 indsatte. Fængslets samlede kapacitet nåede således næsten 700 pladser.
- I dag er den samlede kapacitet 231 pladser fordelt på 207 afsoningspladser og 24 arrestpladser.
- Dags dato (30. oktober 2007) er der 200 afsonere. Heraf 10 negativt stærke og 16 i arrestafdelingen.
- De indsatte, der afsoner, er mænd, der som udgangspunkt er idømt fængsel i alt fra 6 måneder og op til livstid samt forvaring.
- 53 indsatte afsoner domme på 8 år eller mere.

De indsatte er dømt for følgende kriminalitet:

Drab:	25
Røveri:	39
Vold:	30
Grov Narko:	56
Tyveri:	24
Voldtægt:	5
Andet:	21 (Dette er f.eks. Lov om euforiserende stoffer, ildspåsættelse, hærværk og færdselsloven)

- Ca. 60-70 % er misbrugere af euforiserende stoffer.
- Der er i alt 300 ansatte. Ca. 200 fængselsfunktionærer. Derudover værkemestre, kontorphonale, sygeplejersker, lærere og socialrådgivere.
- Budgettet er på ca. 113 millioner kr. Heraf går 90 millioner kr. til løn.

Fængselsassistent Charlotte Iversen fortæller om afdelingssekretærens arbejde.

Nordiske Mesterskaber for narkotikahunde 2007

Der blev i dagene 6.-8. november afholdt nordiske mesterskaber for narkotikahunde.

Initiativet blev taget for halvandet år siden og formålet var at udveksle erfaringer og knytte kontakter landene imellem. Det har været en lang proces at få lavet et konkurrenceprogram og en pointskala der tager hensyn til den måde der arbejdes på i Norge, Sverige, Finland og Danmark og som stiller fair krav til deltagerne.

Danmark tog initiativet til at etablere mesterskaberne og påtog sig som sådan også opgaven at være vært ved mesterskaberne. Planlægningen blev varetaget af direktoratets Sikkerhedsenhed sammen med hundeførerne. Da det er meningen, at mesterskaberne skal være en årlig tilbagevendende begivenhed, besluttedes det, at det skulle gøres så billigt som muligt, så økonomi ikke senere bliver en hindring.

Mesterskaberne blev afviklet i og omkring Horsens med base fra et lejet klubhus og opvask, borddækning og andre praktiske opgaver blev varetaget på bedste spejdermaner.

Forskellige fængsler stillede venligt service, duge o.s.v. til rådighed. Dansk Fængselsforbund, AO-Jylland og AO-Sjælland, FI, hundeførernes gavekasse og private sponsorerede meget venligt forskellige præmier og det har derfor været muligt at holde udgifterne til arrangementet på et særdeles lavt niveau.

Konkurrencen

Hvert land stillede med to deltagere og en holdleder, der også fungerer som reserve samt en dommer. Da tiden i år var knap besluttedes

det, at man ville benytte udtagelseskonkurrencen til DM i politiets regi til at udpege de to deltagere, holdleder/reserve og dommer. Thomas Kjærgaard og Bertha, Jan Kjærgaard og Skipper kvalificerede sig som deltagere, Lars Bendtsen og Kato som holdleder/ reserve og Bo Jørgensen som dommer. Der er i øvrigt ingen familiemæssige relationer mellem Jan og Thomas.

Der blev konkurreret i fem discipliner, nemlig: lydighed, bagage og pakkesøg, felt-søg, cellesøg og værkstedsøg, samt udlæggene af hash, heroin, amfetamin og kokain. (Dette vil fra næste år blive udvidet med ecstasy.)

Thomas Kjærgaard fik tre førstepladser og en andenplads i disciplinerne og vandt suverænt det nordiske mesterskab med Erik Humlegård fra Norge på andenpladsen og Jan Kjærgaard på tredjepladsen.

I nationskonkurrencen vandt Danmark med 894 point, Norge kom på andenpladsen med 808,2 point og Sverige på tredje pladsen med 695 point.

Ros til arrangørerne

Hele arrangementet fik stor ros ved evalueringen, men det ville ikke have været muligt uden stor hjælp og entusiasme fra de danske hundeførere, ligesom flere institutioner var meget behjælpelige, både med at stille alt fra service til celler til rådighed. Desuden var politiet behjælpelige med at stille dommere til rådighed.

Det blev besluttet, at de nordiske mesterskaber for narkotikahunde i kriminalforsorgs regi afholdes i Sverige i 2008. ■

Af overvagtimester
Marianne Wodstrup, Sikkerhedsenheden,
Direktoratet for Kriminalforsorgen

Feltsøg...
og 30 x 30
meter er
altså et stort
område.

Lars Engelin,
Sverige og
Bo Jørgensen,
Danmark – to
opmærksomme
eller er det
skeptiske
dommer?

Cellesøg.

Thomas Kjærgaard,
Erik Humlegård
og Jan Kjærgaard,
henholdsvis nordisk
mester og nummer
to og tre i den
individuelle
konkurrence.

Dommerne
orienterer
deltagerne
om
øvelserne i
lydighed.

Deltagerne
venter nervøst
på, hvordan
hundene klarer
den fælles
afdækning.

Resultater									
Start nr:	Navn:	Lydighed	Felt søg	Celle søg	Pakke/ Taske/ Skab	Værksteds søg	I alt	Placering	Nation
1	Jan K.	32,0	58,0	79	144	106,5	419,5	3	DK
2	Erik H.	41,7	60,0	98	139	104,5	443,2	2	N
3	Pernilla	10,7	0,0	89	117	119,0	335,7	6	S
4	Thomas	6,0	61,5	119	141	147,0	474,5	1	DK
5	Roald S	32,0	0,0	98	113	122,0	365,0	4	N
6	Lars Gøran	6,3	57,0	87	109	100,0	359,3	5	S

DISCIPLINERNE:

Der er til hver disciplin lavet et bedømmelsesgrundlag og det fremgår heraf, hvad normalbilledet for øvelsen er, hvornår og hvor meget dommerne skal trække fra o.s.v.

Lydighed er opdelt i:

- Fælles afdækning i 10 minutter, hvor føreren er ude af syne for hunden
- Fri ved fod, hvor hunden villigt skal følge føreren ved venstre side med hovedet eller brystet i højde med førerens knæ i gang og løb. Øvelsen varer ca. to minutter.
- Spring på bord, hunden skal på kommando springe op på et bord, på kommando dække og blive i 30 sekunder, hvorefter den returnerer til udgangsstillingen.
- Afdækning under gang, hunden skal på kommando lægge sig. Øvelsen udføres uden at føreren stopper op eller sænker tempoet. Føreren står skjult for hunden. Øvelsen varer i to minutter.

Feltsøg:

På en 30 x 30 meter stor bane placeres mindst to udlæg, som skal være fra til-dækket til gravet max. 25 cm ned i jorden. Udlæggene skal indeholde mindst 25 gram stof. Der er en bane til hver hund og søgetiden er 25 minutter. Feltsøg er den nok vanskeligste af disciplinerne, da det kræver stor erfaring og systematik fra førerens side, da færten blandt andet påvirkes af vejret, den vandrer langs grene og rødder og kommer ikke nødvendigvis op, hvor udlægget er begravet. Da de indsatte – specielt i de åbne fængsler – benytter sig af muligheden for at gemme stoffer i terrænet, er det en færdighed vi arbejder meget med.

Celle- og smårumssøg:

Der anvendes seks cellelignende rum på 8 – 10 m² og fællesrum og køkken på ca. 40 m². Søgetiden er 30 minutter og der er minimum to udlæg.

Pakke-, taske- og skabssøg:

Der søges på ca. 20 pakker/tasker og ca. 20 skabe. Søgetiden er 20 minutter og der er minimum to udlæg i pakker/tasker og minimum to i skabene.

Værkstedssøg:

Et værksted på ca. 100 m² afsøges, der er minimum to udlæg og søgetiden er 20 minutter.

Deltagere

Thomas og Bertha

- Thomas Kjærgaard har været ansat i Kriminalforsorgen siden 1. oktober 1996 og har været narkotikahundefører siden 1. juli 2004.

Nordens bedste og tredje bedste narkotikahunde; Bertha og Skipper med Thomas og Jan.

- Bertha er født den 3. april 2004 og er en sort Labrador retriever.

Hun blev den 29. marts 2005 godkendt som narkotikahund og har siden arbejdet sammen med Thomas, fortrinsvis i Nordjylland.

- Bertha er Thomas første hund.
- Thomas Kjærgaard og Bertha vandt i år udtagelseskonkurrencen til DM for narkotikahunde vest for Storebælt - som afholdes i politiets regi – og kvalificerede sig derved til at repræsentere Danmark ved NM.

Jan Kjærgaard og Skipper

- Jan Kjærgaard har været ansat i Kriminalforsorgen siden 1. december 1983 og har været narkotikahundefører siden 2001.

- Jan har inden han blev hundefører arbejdet som overvagtimester i Arresthuset i Nykøbing Falster og har fungeret som arrestforvarer flere steder, ligesom han har været på Grønland for Kriminalforsorgen.

- Skipper er født den 21. maj 2001 og er en sort Labrador retriever. Han blev den 1. juli 2002 godkendt som narkotikahund og har siden sammen med Jan, arbejdet i Kriminalforsorgens institutioner fortrinsvis på Sjælland, Bornholm og Fyn.

- Skipper er Jans første hund.

- Jan Kjærgaard og Skipper vandt i år udtagelseskonkurrencen til DM for narkotikahunde øst for Storebælt - som afholdes i politiets regi – og kvalificerede sig derved til at repræsentere Danmark ved NM.

- Jan og Skipper opnåede i 2005 en andenplads ved DM.

De øvrige deltagere:

- Erik Humlegård og Hercules, Norge • Roald Stranden og Shiva, Norge
- Pernilla Rask og Simba, Sverige • Lars Göran Eriksson og Jonna, Sverige

Holdledere/reserver:

- Håkon Ingul og Roxie, Norge • Torbjörn Eriksson, Sverige
- Lars Bendtsen, Danmark

Dommere:

- Randi Tjemsland, Norge • Lars Engelin, Sverige
- Bo Jørgensen, Danmark • Susan Skouenby, Danmark
- Christian Bøje, Danmark • Ernst Emil Josefsen, Danmark
- Steen Pedersen, Dansk Politi • Jens Høyrup, Dansk Politi

Overdommer:

- Vicepolitikommisær Per Thomsen, Dansk Politi

Julemarked på Herstedvester

Ja, den er god nok. Igen i år havde personalet fra anstaltens værksteder skiftet halm i træskoene og lavet et rigtig hyggeligt julemarked på Anstalten ved Herstedvester. Det er ved at blive en tradition med dette marked, og rigtig god en af slagsen.

Forretningsforbindelser, kolleger, familie og venner fra nær og fjern var mødt talstærkt op og havde en god dag i hinandens selskab. For en rund ti'er kunne man købe 3 æbleskiver og en valgfri drik og det gik som varmt brød.

Af ny erhvervelser kunne man blandt andet anskaffe sig juledekorationer, diverse juleting i jern, strandstole, liggestole, børnestole, stigestole, bænke, mosaikborde, rafflebægre, grønlandske fedtstensfigurer, medaljæsker, smykkeæsker og meget andet.

Men hovedsagen var, at alle der besøgte stedet havde en rigtig god dag og at værkstederne fik vist omverdenen at de indsatte i Herstedvester er kreative og kan en masse ting med deres hænder.

Som nævnt er julemarkedet i Herstedvester nu en tradition og personalet på værkstederne er allerede i gang med at planlægge næste års marked. ■

*Af værkmester
Flemming Holleuffer,
Anstalten ved Herstedvester*

Der var et flot fremmøde og en rigtig god stemning ved anstaltens årlige julemarked.

Værkmester Josva taler med nogle af gæsterne.

Bogbinderiets produkter blev nøje studeret.

De mange pæne produkter i metal vises frem.

Ophæng i træ til fuglefoder bliver måske årets store julegavehit?

Blandt produkterne i træ kunne man finde alt fra bordskåner og skærebrætter til bongotrommer og altertavler.

Mosaikborde og strandstole var også en del af udvalget.

DEBAT

Indlæg til næste nummer af bladet skal være
redaktionen i hænde senest den 14. januar 2008

Kom nu ind i kampen

Af overvagtimester
Jan Legarth,
tjenestelistefører i Arresthuset i Århus.

Noget at det man altid kan være sikker på når man åbner fagbladet, er at der altid står noget om sygefraværet i Kriminalforsorgen. Det er der jo ikke meget nyt i. Da jeg startede i 1985 i Kriminalforsorgen talte man også om sygdom. Der har været et hav af undersøgelser, udmeldinger om besparelser, nedsættelser af udvalg centralt og lokalt, for på den måde at nedsætte sygedagene. Hjælper det så: NEJ. Sygdom er en uhyre kompleks sag, men ofte meget forenklet med, at skyldneren er det dårlige arbejdsmiljø. Og når vi så har konstateret vi har et dårligt arbejdsmiljø, og får det ind med modermælken sammen med alt det andet vi skal nå at lære i de første spændende år af vores karrierer, ja så er det jo nok rigtigt. Og så må vores forbund gøre noget, eller vores direktorat må løse problemerne. For hvis arbejdsmiljøet er dårligt på vores arbejdsplads, så må der da være nogen andre der gør noget.

Måske går det galt helt fra starten, måske er det de forkerte mennesker vi rekrutterer, måske får vi ikke fortalt de unge mennesker, at ud over alle de spændende ting man skal lave i Kriminalforsorgen, og alle de muligheder der er for at uddanne sig i systemet, så har vi at gøre med mennesker, som siden deres barndom har været udsat for omsorgssvigt, dårlig opvækst, splittede familieforhold, manglende skolegang og som nu er havnet på det nederste trin i vores samfund.

Det betyder at vores unge betjent skal passe på frække og ubehøvede fanger med andet etnisk herkomst, som er fuldstændig uden for pædagogisk rækkevidde, rockeren som passer sig selv, og ikke gider sige godmorgen, den psykiske syge der tror han er gud, og så alle de andre mere eller mindre socialt amputerede indsatte. Se, det kræver sin mand/kvinde, og jeg forstår godt at nogen bukker under, og ikke føler de får indfriet de forventninger de havde til jobbet.

Måske skyldes sygdommen at vores kære kollega har valgt forkert da han/ hun søgte ind. Måske vi gør dem en bjørnetjeneste ved at lade stå til, hvorefter vi pensionerer unge mennesker omkring de 40.

Måske vi også skulle kigge lidt i vores egen lille andedam på de lokale tjenestesteder i stedet for at forlange andre løser vores problemer.

Hvorfor er der medarbejdere, der aldrig er syge og som kommer hver dag, og godt kan tage ekstravagter uden de efterfølgende tager sygedage. Er de ikke påvirket af det dårlige arbejdsmiljø, eller har de ikke hørt om det endnu, måske har de en anden arbejdsmoral, og bliver ikke så let påvirket af at TV avisen advarer om en influenza epidemi.

Ja, jeg tillader mig at anfægte, at noget fravær ikke er sygdomsbetinget men moralsk betinget.

Jeg vil på ingen måde afvise, at der er regulær sygdom, og også sygdom, der skyldes det belastende miljø vi arbejder i.

Men det er for let bare at blive hjemme, og lade andre tage slæbet, og så hyle i kor om at arbejdsmiljøet er dårligt.

Til dig der sidder derhjemme og er syg, rigtig god bedring, og til ham/ hende der sidder med benene oppe i sofaen på en arbejdsdag. Jeg håber du tænker på den kollega, der har taget din vagt på sin fridag fordi han/hun har forståelse for at poster af arbejdsmæssige og sikkerhedsmæssige årsager skal være besat.

Jeg er ikke i tvivl om, at der ligger noget fagpolitisk i at vores forbund er helt fremme i skoene omkring arbejdsmiljø, hvilket er helt fint med mig.

Men måske råber vi ulven kommer så mange gange, at vi kan gå og bekræfte hinanden i at vi er åh så dårlige.

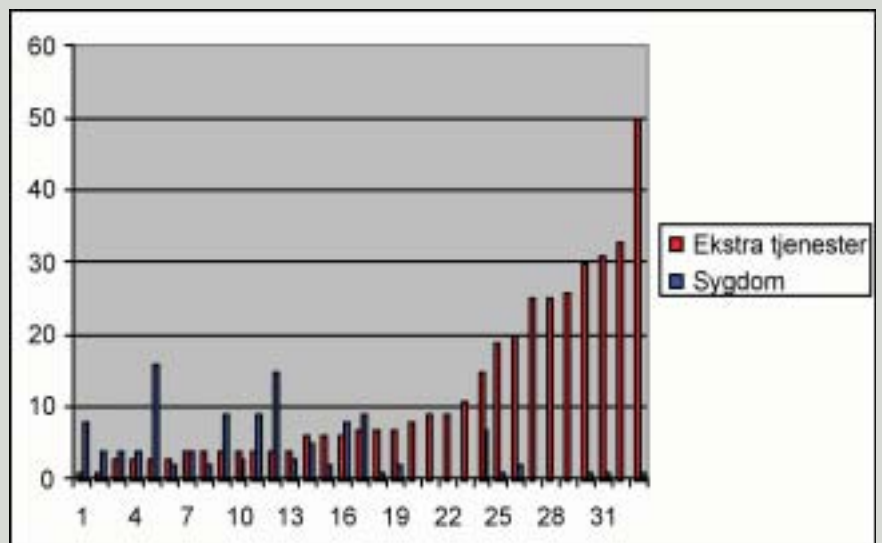
Jeg kender ikke mange, der siger "jeg kommer kun på arbejde for lønnens skyld." Hvorfor tilbringer vi så en tredjedel af døgnet 24 timer, og nogle endnu flere, på vores arbejdsplads. Det gør vi fordi det er et godt arbejde, til trods for de til tider hårde betingelser og total nedslidte bygninger. Vi har gode kollegaer, masser af sjove stunder, og stor frihed til selv at bestemme hvornår vi arbejder.

I Kriminalforsorgen er vi utrolige glade for statistik. Så her er lidt lokal statistik fra et stort arresthus i Jylland, som viser, at dem der har flest sygedage også er dem der tager mindst ekstratjenester og dem som har få sygedage samtidig har flest ekstratjenester

Nu er statistik jo taknemlig, men en ting den helt sikkert viser er, at ekstratjenester ikke nødvendigvis afføder mere sygdom.

Jeg vil dog ikke afvise, at det på lang sigt kan give bagslag, hvilket nu ikke er min erfaring.

Hvad vil jeg så med det her indlæg? Som i en velkendt øreklame "kom nu ind i kampen" du har selv valgt dit arbejde, vis noget arbejdsmoral og skab dermed bedre arbejdsmiljø på din arbejdsplads, luk ørene for dem der konstant brokker sig over forholdene og over at direktoratet og forbundet ikke gør en skid, det er også dit ansvar at arbejdsmiljøet bliver bedre. ■

Langtidssyge, graviditetsbetinget syge, og arbejdsskader er undtaget statistikken, der er fra perioden 1/1-2007 til 30/9-2007.

DEBAT

Kongemordet i Finderup lade

Af fængselsfunktionær
Peter Bæk,
Arresthuset i Svendborg.

Vi kender vist alle Otto Baches billede fra 1882 ved navn " De sammensvorne rider fra Finderup lade". På billedet kan man se en gruppe mænd angiveligt med Marsk Stig Andersen i spidsen. I baggrunden ses en brændende Finderup lade, hvor Kongen Erik Klipping ligger død.

Hvorfor nu denne dramatiske indledning på et læserbrev, vil nogen måske spørge. Ja det er simpelthen fordi, dette billede i mine øjne er synonymt med det der sker i Dansk Fængselsforbund i disse dage. Det er vist alle bekendt, at der har været massive samarbejdsproblemer på Anstalten ved Herstedvester, og jeg skal bestemt ikke foregive at vide præcist, hvad disse drejer sig om, eller hvilket forløb der har været.

Hvad jeg dog kan konstatere er, at flere medlemmer af Dansk Fængselsforbund er i gang med at begå offentligt kongemord på vores forbundsformand Kim Østerbye. Det er uden for min fatteevne, at Dansk Fængselsforbunds lederafdeling i disse dage vælger at bidrage til den massive journalistiske og politiske storm mod Dansk Fængselsforbund som institution. Det er helt klart og naturligt, at lederafdelingen skal varetage sine medlemmers interesser, hvis disse er behandlet som beskrevet i adskillige artikler i Jyllandsposten. Hvad jeg har meget svært ved at forstå er, at man vælger at gøre dette i medierne og ikke internt i Dansk Fængselsforbund. I min optik, forsøger man at save den gren over, man selv sidder på.

Når disse offentlige undsigelser fra Dansk Fængselsforbunds Lederafdeling falder præcist samtidigt med, at tidligere forbundsformand Carsten Pedersen kommer med direkte angreb på forbundsformand Kim Østerbye i Jyllandsposten bl.a. d. 04.11-2007, ja så træder billedet af Marsk Stig Andersen og hans hirdsmænd frem på min nethinde.

Carsten Pedersen citeres i Jyllandsposten d. 04.11-2007 for følgende: "Jeg ved, hvor harsk lokalafdelingen i Herstedvester kan være. Jeg har selv oplevet, hvad den er i stand til at præsentere af destruktiv og nega-

Otto Baches billede fra 1882 ved navn " De sammensvorne rider fra Finderup lade".

tiv adfærd ". Hvad Carsten Pedersen glemmer at informere om, er at han selv af alle mennesker må have et medansvar for den påståede "destruktive og negative adfærd ". Fakta er jo netop, at han selv var formand i en 4 års periode fra år 2000 til 2004. I denne periode kan det da næppe have glippet hans opmærksomhed, at problemerne var til stede. Summa summarum er, at han selv i hans regeringsperiode burde have grebet ind, men det skete ikke. Så det klinger en smule hult, når Carsten Pedersen nu fremstår som den sande forsvarer af godt og ondt.

Yderligere giver Carsten Pedersen i artiklen udtryk for forundring over at William Rentzmanns udtalelse i artikel i Jyllandsposten d. 30.10-2007: "Jeg ved ikke, hvad du forestiller dig, at jeg skal kunne gøre? Jeg kan ikke udskifte bestyrelsen i fængselsforbundets lokalafdeling. De er valgt af medlemmerne, og det kan jeg bare tage til efterretning. Jeg kan kun skride ind og reagere, hvis de overtræder nogle regler. Ellers har jeg ikke andre muligheder end at støtte den ledelse, som sidder i Herstedvester". Dette kommenterer Carsten Pedersen således: "Hvis det står til troende, er det et signal til alle i hele systemet: Opfør jer så råddent, som I vil, for der sker ingenting! I kan blæse på alt, hvad der hedder Kriminalforsorgens visioner, udvikling af Kriminalforsorgen og alt muligt andet. I skal bare være sikre på, at vi ikke kan bevise jeres opførsel. Det er det signal, William Rentzmann sender ud til alle ansatte i Kriminalforsorgen". Vi må da som fagforening holde i hævd, at der i sager, hvor der skal tages disciplinære skridt i form af forflyttelse, afsked m.v. af vores medlemmer må forvente rimelige standarder for bevisernes stilling. Vi kan da ikke være utilfredse med, at direktøren holder fast på disse retsprincipper eller hvad? Dermed naturligvis ikke sagt, at direktøren

ikke skal gøre alt, hvad der er i hans magt for at stoppe en eventuel udbredelse af negativ kultur i de danske anstalter, og at der ved bevislig chikane m.v. fra medarbejdere skal skrides hårdt ind disciplinært.

Alle medlemmer i Dansk Fængselsforbund bør gøre sig klart, at der er forskellige principper i den faglige bevægelse. Det primære er, at man ved utilfredshed med forbundsledelsen retter kritikken i de rette fora. Hvis man er utilfreds med formand Kim Østerbye, bør man rette kritikken i hovedbestyrelsen og på eventuel kongres. Føler man, at formanden til stadighed ikke arbejder i den retning som hans mandat tilsiger, kan man jf. foreningens vedtægter indkalde til ekstraordinær kongres, hvor formanden kan afsættes. Det er vigtigt at huske på, at den nuværende formand sidder på et folkevalgt mandat.

Jeg kan da også blive en smule harm over, at man vælger denne offentlige skueplads til debatforum, når man tænker på, hvilke udfordringer forbundet står overfor i den kommende periode. Her tænker jeg specielt på overenskomst og flerårsaftale, hvor den politiske velvilje er en absolut forudsætning for et godt resultat. Medlemmerne har en berettiget forventning om et væsentligt lønløft, og hvis man tror at denne offentlige proces, hvor Dansk Fængselsforbund og medlemmerne bliver fremstillet som en forsamling af lallende idioter, bidrager positivt til dette resultat, ja så tror jeg, man skal tænke sig om igen.

Jeg vil slutte, som jeg startede med den brændende lade i baggrunden. Måske skulle Marsk Stig Andersen og hirdsmændene vende hestene og slukke branden for en stund. Det står dem frit for at tænde bålet igen på et senere og mere velvalgt tidspunkt f.eks. til en kongres. ■

DEBAT

På tide der går hul på bylden

Af uddannelsesovervagtimester
Flemming la Cour,
Statsfængslet Østjylland.

Det er med stor interesse jeg i dag læser Jyllandsposten, der kører en serie artikler omhandler "negative stærke ansatte" i Kriminalforsorgen. Det er rystende læsning, men ikke noget nyt. Vi der arbejder i systemet, kan nikke genkendende til mange af de problematikker der kommer frem i artiklerne.

Jeg tager hatten af for tidligere forbundsformand, Carsten Pedersen, som nu tager bladet fra munden, og siger det andre har tænkt i årevis. Carsten har ret i, at Dansk Fængselsforbund, har en, endda, overordentlig stor andel i den negative stemning, der efterhånden breder sig i de danske fængsler, godt hjulpet af visse lokalafdelinger. Man kunne få den tanke, at Dansk Fængselsforbund, skulle have en interesse i at holde gryden med al negativiteten i kog, for i et væk, at kunne gå i pressen for at sprede budskabet om hvor farligt et job vi har, i den tro at det vil udløse lønstigninger, opnormeringer, eller hvad ved jeg.

Herfra hvor jeg sidder, kan jeg kun sige, at det absolut ikke hjælper at Dansk Fængselsforbund, vælger konstant kun at fokusere på de negative, og her er intet for småt til at blive gravet frem, de burde i stedet fokusere på alle positive ting og fremhæve mulighederne, i stedet for kun at se begrænsningerne.

Det er desværre sådan, at det der sker på Herstedvester, langsomt er ved at brede sig mod vest, til resten af landet, hvor få negative funktionærer, forpuster det for de øvrige. Lad mig slå fast, at vi i Kriminalforsorgen, har rigtigt mange dygtige og positive kolleger, som hellere end gerne vil have fred og ro til at passe deres arbejde, men det er nu engang sådan, at de få negative, fylder utroligt meget og af uforklarlige grunde, er de toneangivende.

Vi har i Statsfængslet Østjylland også haft den tvivlsomme ære, af Dansk Fængselsforbund, at blive trukket igennem pressens vridemaskine, og det lige fra dag et. Ledelsen er af Dansk Fængselsforbund, og deres lokalformand, blevet kritiseret for på

det nærmeste at være uduelige, dette på trods af at ledelsen har gjort hvad de kunne for at lette overgangen fra det gamle fængsel, så meget som muligt. Det som Dansk Fængselsforbund glemmer, er at det var de negative og toneangivende funktionærer, der saboterede de motivations og medspillerkurser alle skulle gennemgå i forbindelse med udflytningen (det lykkedes personalet, at få undervisere til at bryde ud i gråd med deres fjendtlige fremturen, dygtigt.) Lige siden har der fra enkelte funktionærer, hersket en lidt halvfjendsk stemning, hvor der er personaler der ikke bliver hilst på, ligesom man kan sidde med fornemmelsen af, at den enkelte kan gøre hvad der passer ham eller hende, da de er godt beskyttet af Dansk Fængselsforbund og tjenestemandsansættelsen.

Vi har i lighed med Herstedvester, haft hvad man bedst kan betegne som faneflugt, idet mange personaler har valgt at søge til andre tjenestesteder eller som nogle har gjort, holde helt. Dansk Fængselsforbunds lokalforening, har ved flere lejligheder brugt det i deres argumentation for at der er noget galt med ledelsen og fængslet, men der er afholdt samtaler med de enkelte, og de giver stort set den samme forklaring, nemlig at de ikke kan holde de negative og styrende kolleger ud.

Det kan ikke passe at det skal være de negative kolleger i de forskellige fængsler, der skræmmer nye kolleger væk fra systemet, med deres negative holdninger til Kriminalforsorgen og de klienter som af en eller anden grund skal opholde sig hos os i længere eller kortere tid.

Sjovt nok, er det ikke de indsatte der brokker sig over de fysiske forhold på Østjylland, men kun en håndfuld funktionærer, som trods alt er kommet ud i et hus fra 2006, i stedet for et gammelt og nedslidt hus som er mere end 150 år gammelt, alene det kan man jo undre sig over, og jeg gad nok vide hvad de mennesker som har fulgt med i pressen det sidste år tænker, når man ser på hvad det er lokalforeningen har bragt frem i pressen. Godt nok siger lokalformanden ofte, at det ikke er hendes meninger hun fremkommer med, men at hun kun er budbringer, men der må da være grænser for, hvad man vil bringe videre hvis men ikke selv er enig. Det kunne måske være en idé, at sige stop, i stedet for ukritisk at bringe alt frem i pressen, og så i øvrigt selv, komme med løsningsforslag, frem for at fremkomme med diverse kritikpunkter,

læne sig tilbage og derefter kritisere løsningsmodellerne. En tendens der er ofte brugt. Man kunne få den tanke, at lokalformanden ikke har egne meningers mod, men er styret af andre, både fra hovedforbundet, men også af de få toneangivende her på stedet, som jo trods alt, kan skabe en stemning imod den siddende lokalformand og skifte denne ud på en kommende generalforsamling.

Jeg er klar over at jeg stikker hovedet ind i et hvepsebo og vil få stik derefter, men det skal ikke afholde mig fra at fremkomme med mine meninger.

Jeg håber ikke at pressen mister interessen for det de har fundet inde bag den lukkede dør de nu har åbnet på klem, men derimod gør hvad de kan for at åbne den op på vid gab, så den altødelæggende negativitet kan komme frem i lyset, så man kan skille sig af med den.

Skulle det være nødvendigt at skille sig af med nogle modarbejdende og negative funktionærer, mener jeg at det, selv om der skal køres nogle personalesager, vil være en god investering for Kriminalforsorgen på lang sigt, måske vil det endda vise sig at give overskud i form af bedre muligheder for at fastholde de unge og positive mennesker vi ansætter, ligesom vi kan beholde fremsynede ledere som Lene Møller-Nielsen, der har evnerne og viljen til at gøre noget ved tingene, i stedet for at nogle gør hvad de kan, for at køre dem ned psykisk, så de forlader jobbet i utide.

Slutteligt et lille suk. Det er skræmmende, gang på gang, at se Dansk Fængselsforbunds formand, lukke øjnene for de problemer der er med negative stærke ansatte. Er han selv en del af problemet? I øvrigt mener jeg at det er på tide for lederne under Kriminalforsorgen, at finde et andet ståsted, set i lyset af forbundsformandens gentagne udtalelser om at lederne i Kriminalforsorgen er for dårlige. Med den linje som er lagt overfor lederne, kan man da kun frygte at få en sag mod et personale, hvem går DF helhjertet ind og hjælper, lederen med 350 medlemmer i ryggen eller fængselsfunktionærerne med 3500 medlemmer. Svært valg, ik'? ■

DEBAT

Svar til uddannelses- overvagtimester Flemming La Cour

Af afdelingsformand
Connie Thonsgaard,
Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling,
Statsfængslet Østjylland.

Jeg har som lokalafdelingsformand på Østjylland fået lejlighed til at kommentere dit indlæg – det synes jeg bestemt også er rimeligt, i betragtning af at indlægget er et skarpt angreb på blandt andre mig og min bestyrelse og den måde vi har varetaget vores tillidsmandshverv på.

Jeg vil ikke stå til regnskab overfor dig i henseende til hvordan mit tillidshverv skal varetages – selv på Østjylland er der enkelte ting, som ikke er omfattet af den meget brede fortolkning af ledelsesretten, som du og dine meningsfæller er tilhængere af. Jeg står til regnskab overfor lokalafdelingens medlemmer på generalforsamlingen og min tillid til at de kan vurdere min indsats er meget, meget stor.

Jeg har siddet med dit indlæg på den ene side af mit skrivebord og på den anden side af bordet, en liste over de otte nye krav til god ledelse, som blev et af resultaterne fra camp "Godt Arbejde". Jeg har funderet lidt over hvordan ledelseskraevne og dine holdninger hænger sammen. Det har jo stor betydning for om Kriminalforsorgen får succes med projektet, at den enkelte leder er i stand til at indfri forventningerne. Lad os kigge lidt på kraevne i forhold til de holdninger, du udtrykker i dit indlæg.

Krav nr. 1 – Du skal nå de fælles mål:

Samarbejde og god tone er erklærede fælles mål i Kriminalforsorgen. Både ledelse og organisationer er forpligtet af aftaler på dette område. Jeg kan ikke se at du på nogen måde indfried forventningerne til dette i dit indlæg. Den mangel på respekt du, som leder, udtrykker for en samarbejdspartner er bare endnu et eksempel på en sprogbrug og en adfærd, som jeg efterhånden har måttet konstatere er kutyme på Østjylland.

Krav nr. 2 – Du skal sikre respekt for beslutninger:

De uddybende bemærkninger til dette krav er blandt andet, at når lederen er velforberedt og nærværende, vil kolleger og medarbejdere føle sig set og have tillid til den pågældende.

Hvor velforberedt du er, er svært for mig at sige. Måske har du et meget grundigt kendskab til konflikten på Herstedvester, måske har du grundlag for at udtale dig kompetent om den tidligere inspektørs lederkvaliteter og måske kan du rent faktisk dokumentere at der har været faneflugt fra Østjylland fordi de der er rejst "ikke kan holde de negative og styrende kolleger ud". Det kan dog undre, at du i så fald ikke har fremlagt denne dokumentation for Samarbejdsudvalget og organisationerne, så vi kunne have forholdt os til det. Du opfylder dog til dels krav nr. 2, for der er ingen tvivl om, at efter de har læst dit indlæg vil medarbejderne på Østjylland i meget høj grad føle sig set, men nok ikke helt på den fede måde, som camp-deltagerne forventede. Til gengæld tvivler jeg noget på, om du scorer højt på tillid – i alt fald hos mine medlemmer. Det er ret svært at træde tillidsfuldt frem med sine problemer overfor en chef, hvis erklærede mål det er få fjernet eller minimeret basisedlemmernes rettigheder som tjenestemænd i Kriminalforsorgen og som i øvrigt mener at der må fyres nogle stykker, uanset om der er grundlag eller ej. Personligt ville jeg i alt fald overveje det grundigt.

Krav nr. 3 – Du skal vise handlekraft:

Ja – det må man sige du har gjort. Jeg kan forstå at du har tilbudt indlægget til Morgenavisen Jyllandsposten før du kontaktede Horsens Folkeblad.

Et rimeligt alternativ kunne have været at fremlægge den dokumentation du påstår at have, overfor fængslets ledelse, der så kunne

have håndteret de eksempler på pligtstridig adfærd, du hævder at kende til, efter Kriminalforsorgens regler og i overensstemmelse med Tjenestemandslovens bestemmelser. Det er bare et forslag.

Krav nr. 4 – Du skal håndtere konflikter:

Af de uddybende bemærkninger til dette krav fremgår, at når lederen hurtigt tager initiativ til at løse konflikter, vil medarbejderne blive mere trygge og tilfredse. Beklager Flemming, men selv med min bedste vilje kan jeg ikke se, hvordan dine holdninger kan harmonere med dette krav. Jeg synes du med dit indlæg forsøger at skabe en konflikt – ikke løse den og jeg mener også at konsekvensen af den adfærd er at medarbejderne bliver utrygge og utilfredse. Det er selvfølgelig særligt ærgerligt fordi både inspektøren og lokalafdelingen har gjort sig store anstrengelser for at lægge det sidste års problemer bag os og se fremad. En linie, som jeg må konkludere at du er uenig med os i.

Krav nr. 5 – Du skal bruge kritik og fejl til forbedringer:

Du skal altså ikke bruge kritik og fejl til fyring – det synes jeg er meget klart.

Krav nr. 6 – Du skal informere klart:

Det må man sige du har gjort. Jeg er sikker på at alle forstår hvad dine holdninger er. Det vil måske være sværere at forstå, hvordan du kan støtte og vejlede de prøveansatte du har ansvaret for, med de holdninger, du giver udtryk for, men det er jo ikke min opgave at tage stilling til det. Det er en af de mange ting man har ledelser til. Du skal dog ikke være i tvivl om at lokalafdelingen vil have endnu mere fokus på de prøveansattes forhold fremover.

Krav nr. 7 – Du skal tænke på tværs af hele Kriminalforsorgen:

Lederen skulle med opfyldelse af dette krav undgå snævre løsninger og en "os og dem-kultur". Eftersom hele dit indlæg opfordrer til en "ledere mod medarbejdere-kultur", så går jeg ud fra at du har besluttet at dette krav ikke har relevans for dig.

Krav nr. 8 – Du skal motivere:

Her scorer du efter min opfattelse toppoint – i alt fald i forhold til at motivere medarbejderne til at melde sig ind i og aktivt støtte en

DEBAT

stærk lokalafdeling for basispersonale på Østjylland (ikke at den motivation var nødvendig – det er de meget opmærksomme på i forvejen). Samtidigt oplever jeg også dit indlæg som meget motiverende i forhold til at tydeliggøre hvor afgørende nødvendigt det er for basismedarbejdere, at de aktivt støtter op om Dansk Fængselsforbunds bestræbelser på at skabe gode og trygge arbejdspladser for os alle. Det er jo takket været dit åbenhjertige indlæg krystallklart for enhver, hvordan det vil gå os, hvis ikke vi havde Dansk Fængselsforbund til at sikre vores rettigheder. Tak for at du så ærligt har udtrykt præcis de holdninger, som vi nok har fornemmet var tilstede, men ikke før har hørt så direkte udtrykt.

Nu ser jeg frem til, som medlem af Dansk Fængselsforbunds hovedbestyrelse, at få lejlighed til at drøfte det forslag til minimering af basismedlemmernes rettigheder, som jeg går ud fra du vil arbejde på at få fremsat via dit medlemskab af Lederforeningen under Dansk Fængselsforbund. Jeg vil allerede nu forberede dig på, at min opbakning får det ikke. Jeg håber til gengæld at du satte pris på feedbacken – det er jo netop en af hensigterne med ledelseskrav og de kommende lederevalueringer. Vi er vant til som tillidsrepræsentanter at blive målt på vores resultater og det tror jeg også vil være en gavnlig proces for ledere – det er altid rart at få konstruktiv kritik og skulle du, på et tidspunkt, have noget af den slags at byde på, så lytter jeg da gerne. ■

Tillidsrepræsentantkurser

*Af fængselsfunktionær
Kenneth Platz,
tillidsrepræsentant i Arresthuset i Maribo.*

Med fare for at blive kaldt socialdemokrat, lusede amatør, skidespræller, hundehandler, pamper og socialistisk ballademager skal jeg tillade mig at "kaste op" over forbundets ambitionsniveau i forhold til at få uddannet sine tillidsfolk.

På tillidsrepræsentantkurset i uge 45, var AO-sjælland tildelt to pladser (det kan nævnes at syv havde søgt). Med den takt i kursusafviklingen, vil tidshorizonten for at komme igennem uddannelsen, vel i grove træk kunne forventes at lykkes inden for en 3–4-årig periode.

Jeg mener det er beskæmmende. Vi er simpelthen NØDT til at satse på kvaliteten af vores tillidsfolk. Både af hensyn til det daglige arbejde ude i institutionerne, men også med henblik på løbende at sikre/højne niveauet på mere centralt plan.

Jeg skal anerkende at det er en bekostelig affære (ca. 150.000 kr.). Fordelt på de ca. 3.500 medlemmer, er det - hvis der oprettes et kursus mere pr. år - en gennemsnitlig udgift på omkring 42,- kr. pr. medlem. Skatteministeren betaler af det ca. 1/3 (skattefradrag) så det er altså under 2,50 kr. for den enkelte om måneden i kontingent.

Igen med fare for at blive kaldt superlativene der indleder dette opkast, vil jeg mene at man altså må vælge. Vil man for enhver pris have et billigt kontingent eller være sig sin opgave som forbund bevidst, og så for en beskedent pris sørge for, at udvikle en høj kvalitet af de valgte/frivillige?

Når man oven i dette ligger den kamp der er for at få arbejdsgiveren til at afsætte midler til efteruddannelse af kollegerne, så virker det jo ikke troværdigt SELV at spare i et urimeligt omfang.

Afslutningsvist kan jeg konstatere at der er fokus på at få AMU-kurserne op at køre. Jeg har i den anledning gjort gældende, at der jo IKKE er mulighed for at byde ind på HELE kurser, fra os der studeslæber og dygtiggør os i de små huse. Så min anbefaling er at man fra forbundets side går med ind i arbejdet, og tager styring i forhold til at få udarbejdet et egentligt katalog.

Ellers er jeg såmænd godt tilfreds med forbundet, skal jeg skynde mig at sige. Jeg oplever stor service og kompetence, både centralt, men også i lokalafdelingen AO-Sjælland. ■

Svar til Kenneth Platz

*Af forbundssekretær
Jannie Hallø,
Dansk Fængselsforbund.*

Kære Kenneth.

Der har i år været meget stor søgning til forbundets tillidsrepræsentantkursus, hvilket har betydet at der er 14 ansøgere der har fået afslag på deltagelse i kurset. Det er selvfølgelig meget uheldigt og beklageligt, da vi fortsat gerne vil uddanne/videreuddanne vores mange dygtige og engagerede tillidsfolk.

Forbundsledelsen valgte at prioritere to tillidsfolk fra hver afdeling med hovedvægten lagt på afdelingernes egne prioriteringer og således at afdelingsformænd og næstformænd havde 1. prioritet.

Du nævner prisen for afholdelse af kurset og foreslår at forbundet afholder flere kurser. Vi har i forbindelse med de mange tilmeldinger vurderet om afholdelse af et kursus mere kunne være en brugbar løsning. Det er dog forbundsledelsens vurdering, at det ikke for øjeblikket vil være muligt. Det er meget resurserkrævende for forbundsledelsen at skabe en bæredygtig uddannelse, og pt. ses der ikke at være resurser på kontoret til at afvikle flere kurser. Det handler altså ikke bare om et billigt kontingent men i lige så høj grad om de personaleresourcer der bruges i forbindelse med afholdelse af tillidsrepræsentantuddannelsen.

Dansk Fængselsforbund har de sidste par år været stor fortaler for at Kriminalforsorgen skulle benytte AMU-kurser i meget større stil end vi har gjort tidligere. Det er endelig lykkedes at få samlet et katalog med kurser specielt udviklet til os, så man kan vel godt sige at det første store seje træk er klaret. Der er (og har hele tiden været) fokus på et bedre tilmeldingssystem til AMU-kurserne og pt. arbejdes der på at få lavet en del af kurserne som åbne kurser. ■

DEBAT

Hvor meget mere skal vi finde os i?

Af fængselsfunktionær p.p.
Lærke Madsen,
Københavns Fængsler.

Jeg gik ind i jobbet med den vision at jeg kunne ændre bare en lille smule på de indsatte - om ikke andet så være et godt forbillede og prøve at snakke dem på rette vej. Naturligvis også svare på eventuelle spørgsmål, der måtte komme hen ad vejen. Måske var noget af det lidt naivt, men håbet var der, og det er vel det der tæller i den sidste ende?

Siden jeg startede synes jeg bare det er gået ned ad bakke, både hvad angår Kriminalforsorgen overordnet set og Københavns Fængsler som jeg er ansat på pt. De nyansatte bliver kastet rundt som var de en kasterbold. Der er sågar én der har fået at vide at han bare var et nummer i rækken. Så føler man sig virkelig velkommen i et i forvejen temmelig stort foretagende, som har det med at glemme den enkelte medarbejder!

Da jeg var knap 1 år gammel i tjenesten kom jeg på 1.vest som er rockerfløjen på Vestre Fængsel, hvilket også var fint indtil jeg hørte at man skulle have gennemgået GF-2 og GF-3. Dette valgte man at se bort fra, da der var hårdt brug for personale derinde. Måske var der en grund til at den regel var blevet lavet tænkte jeg, men man er jo fleksibel og omstillingsparat. Pga. personalemangel vælger man en lappeløsning i stedet for at få en langsigtet løsning på banen som rent faktisk er holdbar i længden. Ydermere kommer jeg i Vagten, hvilket er ok, da det er et sted alle på Københavns fængsler burde "runde" lige for at se, hvad det indebærer. (Dette er lige blevet lavet om, så alle de nye skal blive derinde efter det store skoleop-

hold). Men i stedet for at sende folk ind i Vagten i tide og utide kunne man måske lave en ordning der hedder at alle på KF tager en måned sammen med en god kollega, og på denne måde ville man slippe for kun at sende alle de nye derind. Samtidig med at de "gamle" ville have godt af lidt luftforandring.

Der hvor det også går galt er at man får en mail om at man nu skal forette tjeneste i Vagten eller opdager det på sin ønskeplan, og så er den skid ellers slået. Man kunne måske lige løfte røret og sige at man beklager, men vedkommende skal i Vagten på ubestemt tid. Og her er det så at man ikke får noget at vide om, hvor lang tid man skal være der. Så det er en uvished man går rundt med, som man sagtens kunne afhjælpe ved at give en tidshorison til de, som "ryger" derind. Så tror jeg ærgerlig talt også at man kunne finde sig bedre tilrette med at skulle i Vagten!! Man må da for søren kunne få en uddannelsesplan som på alle andre uddannelser, så man har noget at forholde sig til.

Jeg ved at der er mange der ville sætte pris på at vide hvornår de f.eks. skal udstationeres og ikke mindst på GF-2 og GF-3. Specielt dem med børn og ej at forglemme dem der har bestilt ferie.

Da jeg startede oppe på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter (KUC) i Birkerød var det med visse forventninger til mig selv og så sandelig også til skolen. Jeg forventede bl.a. at få nogle værktøjer til at "håndtere" de indsatte i forskellige situationer. Jeg håbede også lidt på at jeg kom til at lære noget konflikthåndtering, så man var i stand til at klare en eventuel magtanvendelse mere professionelt end før.

De fleste ønsker og forventninger bliver da også indfriet, men samtidig er der virkelig noget der halter oppe på KUC!

Til nogle af timerne var der ingen lærer, så vi var overladt til os selv på meget af GF-2 i et bestemt fag. Dette blev vi så lovet ville forbedre sig på GF-3, men ak nej, det var nøjagtig de samme forhold der mødte os. Og da man jo måske skulle til eksamen i pågældende fag ville man meget gerne have styr på, hvad faget indeholdt og hvad pensum var.

En anden situation vi desværre kom ud i imens vi gik på skolen var at vi havde en lærer som var inkompetent og virkelig dårlig til at lære fra sig. Dette kan jeg sige med god samvittighed, fordi det meste af klassen frygtede

den eksamen vi på pågældende tidspunkt havde os i vente. Og med god grund, for vi følte at hele undervisningen havde været ret forvirrende og noget stof var ligeledes blevet gentaget mange gange, hvilket resulterede i, at vi ikke nåede at gennemgå alt pensum.

Man kunne måske også være lidt bedre til at formidle, når nogle timer er aflyst, da en del kører ret mange km for at komme i skole.

(Det er nu lidt sjovt man har valgt at placere en skole deroppe på Lars tynd... marker! Men lad nu det ligge...)

Dette er nogle situationer som sagtens kunne have været undgået ved at udskifte læreren, så man fik noget konstruktiv undervisning, der efterfølgende kunne bruges i det videre forløb i Kriminalforsorgen.

Hvad angår ledelsen rundt omkring, så tag dog og lyt til jeres medarbejdere. Det kan jo rent faktisk være de har noget konstruktivt at sige til jer. Det kan lade sig gøre. Jeg var i den heldige situation at have en fantastisk chef, da jeg var i praktik i Sdr. Omme. Han havde et helt fantastisk samarbejde med betjentene på afdelingen og lyttede til, hvad de sagde. Så gør nu jer selv den tjeneste. Det kan godt betale sig i det lange løb!

Jeg er af den opfattelse at skuden snart ikke kan synke længere ned på havets bund. Vi er efterhånden ude på alt for dybt vand, hvor vi ikke kan bunde. Det er ikke kun på Københavns Fængsler, men overalt i hele Kriminalforsorgen. Der er lige en hel afdeling på det nye fængsel i Østjylland, som har måttet lukke pga. personalemangel. Burde der ikke være nogle alarmklokker der ringer der?

Jeg er så træt af at høre på, at sådan var det også da vi var unge og lige startet. Og så skal vi ellers bare nøjes med det – eller hvad? Det mener jeg bestemt ikke vi skal. De nyansatte bliver som tidligere beskrevet kastet rundt som marionetter, fordi de ikke har fast stilling. Så kan man åbenbart gøre med dem lige hvad man vil. Det kalder jeg fandeme dårlig personalepleje samt fastholdelse af personalet. Det nye personale flygter fra Kriminalforsorgen, fordi forholdene er så elendige og fordi de ikke bliver taget seriøse. Der har lige været en artikel i Berlinske Tidende om at en rengøringsassistent tjener mere end os. Hvor motiverende er det lige? Ja, jeg spørger bare.

Jeg er lige blevet flyttet rundt med for tredje gang i min korte snart 3-årige karriere i Kriminalforsorgen, hvilket er dybt utilfredsstill-

DEBAT

lende efter min mening. Jeg er kommet så langt ud nu, at jeg overvejer at søge andre græsgange, fordi der efterhånden er blevet pissert tilstrækkelig mange gange på mig.

Men lever selvfølgelig stadig i håbet om at det bliver anderledes på et eller andet tidspunkt.

Man kunne jo fristes til at sige, at hvis der blev rettet op på mange af disse ting, ja så kunne det jo rent faktisk godt være at man ville gå rundt og fortælle hvor spændende jobbet var. Og måske var man endda så heldig at der var flere der fik lyst til at søge ind som fængselsbetjent.

Vi kunne jo selvfølgelig også bare alle sammen søge orlov ligesom nogle gør i politiet, så kan det være, at lederne og politikerne kommer op af lænestolen, fordi der mangler personale! ■

Vedrørende forbundets lønpolitik/lønstrategi

Af fængselsfunktionær
Kjeld Jeppesen,
Statsfængslet i Nyborg.

Den 16. marts 2007 indgik Dansk Fængselsforbund en aftale med Direktoratet om anvendelse af lokallønspuljer for 2006/2007 og 2007/2008. Aftalen går i al sin enkelthed ud på at fængselsfunktionærer oprykkes til skalatrin 27 efter 2 år på slutløn i lønramme 17 og efter yderligere 2 år rykkes til skalatrin 29. Fængselsfunktionærer som har været på slutløn i mindst 4 år rykker til skalatrin 29.

Aftalen trådte i kraft pr. 1. april 2007 og gav et ikke ubetydeligt lønløft til basispersonale, som havde været på slutløn i en årrække. Fint nok. Det var tiltrængt.

Aldersbetingede lønramme 20-stillinger

omklassificeret før den 1. april 2007 rykkede til skalatrin 27 og når efter 4 år slutløn på skalatrin 31.

Aldersbetingede lønramme 20 omklassificeret efter den 1. april 2007 rykker for størstedelens vedkommende til skalatrin 31.

I praksis betyder det, at aldersbetingede lønramme 20-stillinger omklassificeret umiddelbart før 1. april 2007 "overhales" med 4 skalatrin af dem som omklassificeres umiddelbart efter 1. april 2007.

I god dansk valuta betyder det så, at aldersbetingede stillinger, der er omklassificerede efter 1. april 2007 har en månedsløn som ligger ca. 1.400 – 1.500 kr. over den uheldige som fik en aldersbetinget umiddelbart før den nye aftales ikrafttræden. Lønforskellen udlignes naturligvis efterhånden som den først omklassificerede efter 4 år når sluttrinnet 31, men på det tidspunkt har den heldige over samme periode haft en merindtægt på mellem 40.000 – 50.000 kr.

P.t. er der en del kolleger i en aldersbetinget lønramme 20-stilling, som ikke kan nå slutskalatrinnene før de fylder 60 og dermed kan gå på efterløn. Disse kolleger bliver nu overhalet af betydeligt yngre kolleger med lavere anciennitet.

De konsekvenser, som den nye aftale medfører for aldersbetingede lønramme 20-stillinger oprykket før 1. april 2007, er der faktisk nogle, som ikke kan forstå, at Dansk Fængselsforbund kan leve med.

Problemet er opstået fordi Dansk Fængselsforbund har blandet to begreber sammen, nemlig levealder og anciennitet.

Først har man forhandlet sig frem til et antal lønramme 20-stillinger efter levealder.

Dernæst har man forhandlet sig frem til yderligere skalatrin i lr. 17 efter anciennitet som fremgår af den nye aftale.

Ved indgåelse af den nye aftale har man så lige glemt at aldersbetingede lønramme 20-stillinger, som er ved at kæmpe sig gennem skalatrinnene, jo også opfylder anciennitetsbestemmelserne i aftalen.

Fængselsfunktionærer har gennem mange år været aflønnet efter et anciennitetssystem med dertil hørende lønrammer og skalatrin. Det må tilskrives Dansk Fængselsforbunds indblanding, at der nu er skabt uligheder i det enkelte medlems lønforløb. I visse tilfælde en forskel på 4 skalatrin, på trods af, at den lavestlønnede har længere anciennitet.

"Hovedforbundet har modtaget nogle

meget sure mails fra aldersbetingede lønramme 20-stillinger,"

som Ina Rasmussen udtrykker det. Ina opfordrer samtidig til, at man prøver at fokusere lidt mere bredt på hvilken samlet lønpolitik, der gavner forbundets medlemmer.

Men det er svært at fokusere bredt, når man lige er blevet overhalet med 4 skalatrin af kolleger med lavere anciennitet, blot fordi man er et år ældre.

Tilsyneladende har hovedforbundet svært ved at give en fornuftig forklaring på de lønforskelle, som nu er opstået. Man kunne fristes til at mene, at de har mistet overblikket.

En simpel løsning på problemet kunne have været at rykke samtlige aldersbetingede lønramme

20-stillinger til sluttrinnet pr. 1. april 2007 i forbindelse med den nye aftale. Det er jo alligevel der fremtidige aldersbetingede 20-stillinger lander efter den nye aftale. En sådan løsning havde næppe været forbundet med de store omkostninger i forhold til at hæve mere end 600 medlemmer mellem 1 og 3 skalatrin.

Den sene reaktion på problemstillingen skyldes, at der forud for denne skrivelse har været mail- korrespondance mellem Hovedforbundet og berørte medlemmer.

Det er ikke lykkedes gennem denne korrespondance at få en tilfredsstillende løsning på problemet.

Det er utilstedeligt, at Dansk Fængselsforbund udelukker en del af sine medlemmer fra en aftale, som udelukkende er baseret på anciennitet. Husk på, at selv samme medlemmer har indbetalt kontingent til Dansk Fængselsforbund gennem vel et kvart århundrede netop for at undgå den slags urimeligheder.

Så få det forhold bragt i orden snarest. ■

Svar til Kjeld Jeppesen

Dansk Fængselsforbund skal henvise til den omtalte korrespondance samt udsendte nyhedsbreve og orienteringer i sagen. Forbundet har ingen mulighed for at "få det forhold bragt i orden snarest" da der ikke er flere midler til omklassificering og arbejdsgiveren fortsat ikke vil bruge flere penge på gruppen i aldersbetingede lønramme 20-stillinger. ■

DEBAT

Fantastiske uniformer

*Af sikkerhedsrepræsentant
Jonas Kjær Nielsen,
tj.nr. 2605, D.C.A. Københavns Fængsler.*

Sikke vi har ventet. Men det har været værd at vente på. For endelig skete det - vi fik vores nye, fine og funktionelle uniformer.

Det er en fornøjelse at forrette tjeneste i den nye uniform. Den er funktionel og udstråler den autoritet som vi i Den Centrale Afdeling på Københavns Fængsler længe har efterlyst.

Der er tidligere skrevet i Fængselsfunktionæren, at det ikke er klæderne som skaber folk, men noget af vejen er det trods alt.

I en afdeling med godt 135 kolleger og med transporter samt fremstillinger i så godt som hele landet, og med samarbejdspartnere, fra hele den offentlige myndighed er det en fornøjelse, at vi ikke længere ligner buschauffører, S-togskonduktører mm.

Vores etatsmærke er der blandede meninger og holdninger om. Men det er rart at vi har fået et ordentligt etatsmærke, som er vores og hundrede procent Kriminalforsorgens, så der ikke længere er tvivl om, hvor vi kommer fra, når vi er ude og arbejde i virkeligheden.

Hermed en bekræftelse på godt valg af nye arbejdsredskaber. Super bukser, god skjorte og pullover med fin placering af etatsmærker samt god jakke med godt tryk på ryggen.

Nu glæder vi os bare til at modtage det nye legitimationskort, som er lige på trapperne.

Således lidt ros til Uniformsudvalget, for et godt arbejde... ■

Der er ikke KUN slipset der gør det

*Af fængselsfunktionær
Claus K. Barrendol,
Arresthuset i Helsingør.*

Jeg så første gang omtalen af overstående på TV2 tekst-tv den 16. november 2007 og læser så resten af artiklen den 17. november 2007 på Dansk Fængselsforbunds hjemmeside, da jeg sidder på arbejdet.

Jeg undres. Det kan da kun være i Kriminalforsorgen at det her kan foregå!

Tænk at man diskuterer hvor vidt vores arbejdstøj (uniformen og slipset) virker for autoritær og at afstanden til de Indsatte bliver for stor af den årsag. Jeg mener at det er helt ude i skoven, at vi er kommet ned på et plan hvor vi igen skal diskutere udformning og udsmykning af vores uniform (med eller uden slips) og det så tilmed kommer ud i pressen - man skulle tro, der var vigtigere ting der kunne tages fat på?

Det er vel en kendsgerning at Kriminalforsorgen burde have været ude for flere år siden, og gjort det til et krav at der skulle bæres uniform når man var på skole og under uddannelse, så var det måske blevet mere "naturligt" at det var en del af jobbet, når man nu havde valgt at være ansat som fængselsfunktionær samme sted, ganske som hvis man havde valgt at blive ansat i forsvaret, politiet, i et ministerium, eller som buschauffør for den sags skyld.

Som opbakning til dem der er skrækslagne over at de bliver tvunget til at skulle bære slips, kan jeg kun sige jeg er enig med dem så langt, at det må være frivilligt om man vil bære det eller ej, men det er jo en vanesag som også andre skriver i deres kommentarer. Dog må det som minimum kunne forlanges at folk så ser bare en smule selvkritisk på resten af deres uniform, og at den så fremtræder bare en smule præsenterende, så er vi da nået langt med både at udstråle autoritet og respekt, og så samtidig kunne forlange noget af de indsatte, selvom vi har paragraftegn, kongekrone, egeløv osv.

Vi rummer jo netop det hele i uniformen som den er udformet nu, fordi "manden i kassen" overlevede og kom med. Ham skal vi jo repræsentere med det han står for (bløde værdier, pædagogik, samtale, forståelse, lytte,

beskæftigelse osv.)

Men vi skal også repræsentere resten af etaten Kriminalforsorgen og det den står for; orden og sikkerhed, og retsfølelsen i alle afskygninger (kronen, egeløv, paragraftegn). Jeg vil afslutningsvis sige, at jeg håber at der kommer modkommentarer fra andre højere oppe af rangstigen, som har samme synspunkt som skrevet ovenfor, og at det så også bliver sendt på tekst-tv, så samfundet kan se at det ikke er ALLE fængselsfunktionærer der raser, for nu at bruge det ord tv 2 tekst tv brugte den 16.11.07 da de skrev teksten på baggrund af artiklen.

Med hensyn til grader, ordener og silde-salat på uniformen, kan jeg kun opfordre Uniformsudvalget til at tage det med i erfaringerne når der skal gøres status over hvordan det er gået siden indførelsen af den nye uniform. Det vil fuldende uniformen og vise et professionelt billede af det uniformerede personale indadtil og udadtil.

Personligt mener jeg at kronen og egeløvet burde have været i henholdsvis guld og sølv, og knapperne på skuldrestropperne og lommerne i sølv. Desuden skulle Kriminalforsorgen have stået med større bogstaver på ryggen af jakken, og det samme på en erstatning for den gamle hvide t-shirt. Logoet bør så sættes på brystet ligesom politiet har på deres. ■

Vedrørende slipsetvang

*Af fængselsfunktionær
John Paulsen,
Arresthuset i Aabenraa.*

Det er med stor forundring at jeg konstaterer at dagens TV avis både på DR1 og TV 2 den 17. november 2007 havde indlæg om slipsetvang for fængselsfunktionærer.

Er der noget mere ligegyldigt og tåbeligt i en tid hvor vi snakker lønforbedringer og ordentlige arbejdsforhold for de offentlige ansatte?

Min første tanke var: Hvad er det for en lam person der finder brugen af slips så vigtig at det skal smides i hovedet på befolkningen i den bedste sendetid?

Niveauet blev yderligere tydeliggjort da man fandt det passende at interviewe en indsat med et ordforråd på ca. 20 ord.

DEBAT

Det siger lidt om indslaget i TV aviserne, og den person der har kontaktet dem.

Befolkningen er bedøvende ligeglade med, om vi har slips på eller ej.

Jeg har selv i over tredive år fået udleveret flere slags uniformer, og endelig kommer der en der signalerer kvalitet - med eller uden etatsmærker.

Man har så bestemt at der hører slips til uniformen, og så hyler folk op om at det er farligt, eller det signalerer autoritet.

Slipset ryger af når man hiver i det, og vedrørende autoritet så finder jeg det rimeligt at vi som en samlet styrke signalerer autoritet og sammenhold.

Dette signalerer den nye uniform.

Nogen påpeger at det vil skabe afstand til fangerne, og? Der skal være afstand. Vi skal ikke være bonkammerater med de indsatte.

Nogen påpeger at vi er til for at hjælpe de indsatte, hvilket også er rigtigt, men kan man kun det uden slips?

På min arbejdsplads er afstanden til de indsatte uforandret trods det at nogen bærer slips.

De klude vi har fået udleveret indtil nu har intet med en uniform at gøre så jeg syntes vi skal takke styrelsen og vores forening for et rigtig godt resultat med den nye uniform.

PS. Jeg har ikke selv båret slips siden slutningen af halvfjerdserne men mener som sagt ikke spørgsmålet er så vigtigt.

Det er blot en vanesag, så på med slipset. ■

Slipsetvang

*Af fængselsfunktionær
Heidi Hansen,
Rejseholdet.*

I relation til den seneste tids debat vedr. slipsetvang vil jeg gerne tilføje følgende:

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det vil være mig inderligt imod, hvis jeg skal bære slips. Ikke fordi jeg har noget imod et slips, faktisk synes jeg det ser rigtig godt ud TIL MÆND. Men for mig er et slips den mest udprægede herrebeholdningsgenstand der findes og det har altså ikke noget som helst med mig og mit køn at gøre. Faktisk var jeg så naiv at jeg troede at unisex tøj gik af mode midt i '70'erne?

Hvem forestiller sig at en mandlig sygeplejerske går klædt i bare ben og kittel? Det er der vel ingen der forestiller sig og på samme

måde synes jeg faktisk det er en fordel at vi også i vores job kan se forskel på mandlige og kvindelige ansatte. Der skal kunne ses forskel fordi der er forskel. Jeg synes det har været befriende at vi i mange år har været forskånet for diskussionen om kvinders berettigelse i systemet, og at det er afløst af en gensidig forståelse for, at hvert køn har deres fordele (og begrænsninger). Hvis jeg skal iføre mig et slips, vil jeg føle at det er et knæfald for denne holdning og jeg mener altså ikke at jeg er ansat på trods af mit køn, men på grund af. ■

Slips NEJ TAK!

*Af fængselsfunktionær
Elwin Sejrup,
Vestre Fængsel.*

Direktør William Rentzmann's klare udmelding ang. slips:

"Formålet er at give personalet en uniform, som udstråler autoritet og respekt. Og til en uniform hører et slips."

... bringer forståeligt nok delte meninger frem på tavlen.

Selv er jeg stærk modstander af at bære slips og har i de godt 29 år jeg har været ansat, da heller ikke brugt denne uniformdel/pyntegenstand. Og som det ser ud nu, har jeg det heller ikke til hensigt. Jeg er sikker på, at der inden et år er gået, er lavet en "mindelig" ordning, der vil grunde i frivillighed (som i dag).

Men jeg kunne da godt tænke mig at få et kvalificeret svar på, hvorfor jeg IKKE skal udstråle "autoritet og respekt" i perioden 1. maj - 30. september? En forklaring om, at det i denne periode er varmt, kortærmede skjorter og lignende kan jeg ikke bruge til noget. Det er MIN erfaring, at i denne periode er der ligeså stor brug for autoritet og respekt, som i vinterhalvåret.

Skulle "nogen" få den tanke: "Manden har jo ret, så det må blive slips hele året!" så mener jeg, at samme (for at stoppe debat/dialog) netop har misforstået betydningen af ordene "autoritet" og "respekt" - slipsebærer eller ej. ■

Delegeret møde i arbejdsløshedskassen STA

STA

Ifølge STAs vedtægter skal der holdes delegeretmøde hvert fjerde år. Delegeretmødet skal afholdes inden udgangen af maj, og derfor indkalder STAs hovedbestyrelse til delegeretmøde den 8.maj 2008.

På delegeretmødet skal der bl.a. vælges en bestyrelse, som er den øverste ledelse i STA.

De delegerede vælges på regionale generalforsamlinger, som afholdes i februar 2008 på STAs 4 kontorer.

- 25. februar 2008 er der møde i Aalborg
- 26. februar 2008 er der møde i Århus
- 27. februar 2008 er der møde i Middelfart
- 28. februar 2008 er der møde i Valby

Alle medlemmer kan møde frem på generalforsamlingerne, blot de 10 dage i forvejen har anmeldt deres deltagelse. Ønsker et medlem at stille op til valg som delegeret, skal dette meddeles STAs ledelse 14 dage før den regionale generalforsamling.

STA udsender nærmere information til alle medlemmer i begyndelsen af 2008. ■

Søren Bertelsen
Arbejdsløshedskassen STA

Meddelelsen fra Fængselsforbundsbanken

Er du og din familie sikret på rejsen efter 1. januar?

Det danske sygesikringssystem er et af verdens bedste, og det sikrer danske turister i udlandet, hvis de bliver syge eller kommer til skade. Men den 1. januar 2008 ændrer det gule sygesikringsbevis dækning, og derfor kan det i mange tilfælde være en rigtig god idé at tegne en privat rejseforsikring.

Dyrt at være uden rejseforsikring

Det kan let blive en dyr affære at rejse uden privat rejseforsikring, når reglerne for det gule sygesikringsbevis ændres fra 2008. Hvis uheldet er ude på udenlandsrejsen, er det fx helt slut med gratis hjemtransport.

Når du rejser uden for EU og EØS landene, er lægehjælp heller ikke mere dækket af det gule sygesikringsbevis. Bliver du indlagt på et lokalt hospital, kan det derfor hurtigt blive meget dyrt ikke at have tegnet en rejseforsikring. Derfor anbefaler Forsikringsoplysningen, at man tegner en rejseforsikring. "Alt efter dækning og rejsemål koster en rejseforsikring få hundrede kroner. Hvis man har råd til at købe rejsen, bør man også have råd til at sikre sig fornuftigt på sin ferie," siger Christian Skødt, konsulent i Forsikringsoplysningen.

Årsrejseforsikring for kun 395 kr.

Dansk Fængselsforbund har i samarbejde med Lån & Spar Bank oprettet Fængselsforbundsbanken, her har du mulighed for at få et gratis MasterCard med tilknyttet årsrejseforsikring for kun 395 kr. om året. Forsikringen dækker hele din husstand på rejser i hele verden i op til 60 dage. Du er dækket i forbindelse med sygdom og hjemtransport, og rejseforsikringen inkluderer også en afbestillingsforsikring og en forsikring mod bagageforsinkelser. Du behøver ikke betale rejsen med kortet, men det er vigtigt, at du har modtaget dit MasterCard med tilknyttet årsrejseforsikring, inden du bestiller rejsen, ellers dækker forsikringen ikke.

Ring på 3378 1913 og få en uforpligtende snak om dine muligheder for MasterCard med rejseforsikring i Fængselsforbundsbanken eller læs mere på www.faengselsforbundsbank.dk. ■

Kilde: Lån & Spar Banks kundemagasin Råderum nr. 11

NAVNE

Hr. Mortensen har nået pensionsalderen

Efter næsten 40 års tjeneste i Kriminalforsorgen takker fængselsfunktionær Erik Vagn Mortensen af pr. 31. december 2007.

Erik blev ansat som aspirant den 1. august 1968 ved Statsfængslet i Vridsløselille.

Efterfølgende har han gjort tjeneste ved arresthusene i Sorø, Ringsted og Nakskov.

Han falder dog til ro den 1. juli 1979

hvor han bliver forflyttet til Kalundborg arrest, og her har han været siden.

Han vil blive husket som en MEGET fortællende og ihærdig kollega. Der kunne således gå timer med at lytte til historier om Uggerløse Vandværk, diverse campingture og (som noget relativt nyt) hans opdagelsesrejser til udlandet. Arrangement og opmærksomhed overfor såvel de indsatte som sine kollegaer forblev stort lige til den

sidste vagt. Ikke noget med at falde af på den og tælle dage.

Tak for dit store gå på mod - dit altid gode humør og din enorme arbejdsindsats. ■

Du vil blive savnet af os alle.
Vi ønsker dig og din familie alt godt fremover.

Mange kærlige hilsner
Personalet i Arresthuset i Kalundborg.

**Lederforeningen
under
Dansk Fængselsforbund**

**ønsker vores
medlemmer
en glædelig jul
og et godt nytår**

**På bestyrelsens vegne,
Jan Pedersen
Formand**

FI – mesterskab i Put and Take

**Idrætsforeningen
for Midt-Vestjyllands
Arresthuse havde
lørdag den 29. september
inviteret til Put and Take
fiskeri i Svanholm
lystfiskersø ved Sdr. Felding.**

Selv om der var mødt 65 forventningsfulde lystfiskere frem, var der rigeligt med plads ved søen. Vejret var også rimeligt godt og vi havde fået sat 250 kg. ørred i forskellig størrelse og farve, ud dagen før, så alt var klart.

Men ørrederne vidste åbenbart ikke, at de var sat ud for at vi kunne fange dem til vores konkurrence. Der blev faktisk fanget flere små gedder og aborre end ørreder i løbet af dagen.

Der blev dog også fanget ørreder:

Største "guldfisk" blev fanget af Nicolas Larsen fra Århus arrest, vægt 4,6 kg.

Holdkonkurrencen

1. pl. Århus arrest (4 deltagere)
2. pl. Søbysøgård (3 deltagere)
3. pl. Ringe stf. (7 deltagere)

Vi andre, som ikke var så dygtige/heldige i fiskeriet, kunne så glæde os over de veltilberedte pølser som Vagner havde klar ved søen, og den rigtig gode flæskkesteg vi fik ved præmieuddelingen.

Som det kan ses på billede, blev det fanget gulddørred. Det er regnbueørred der er fremavlet i dambrug, og de kan faktisk også laves i en blå udgave. Hvad bliver mon det næste? ■

Tak for deltagelse
Jan Normann IMVA/ FI

*Nicolas Larsen fra Arresthuset
i Århus med "guldfisk" på 4,6 kg.*

*Per Ørsted fra Statsfængslet i
Ringe prøver ihærdigt.*

*Pause i fiskeriet
med pølser.*

Oprettelse af PENSIONISTAFDELING

(Passive medlemmer af Dansk Fængselsforbund pr. 1. januar 2008)

Dansk Fængselsforbund har besluttet at oprette en pensionistafdeling for tidligere uniformerede medlemmer af Dansk Fængselsforbund, der er fyldt 60 år eller mere og overgået til pension.

Indmeldelse i pensionistafdelingen betyder passivt medlemskab af Dansk Fængselsforbund hvor medlemmerne vil kunne benytte sig af de medlemsfordele, der er gældende for forbundets øvrige medlemmer. Det betyder blandt andet at man er omfattet af Dansk Fængselsforbunds gruppelevsordning indtil det fyldte 70. år (på samme vilkår som de aktive medlemmer) med en dødsfaldssum på kr. 150.000,00.

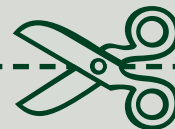
Lånemuligheder i Tjenestemændenes Låneforening og forsikringer i forsikringsforeningen fortsætter uændret.

Endvidere vil man fortsat kunne modtage fagbladet Fængselsfunktionæren med posten. (Den mulighed bortfalder fra 2008 for personer der ikke er medlemmer af forbundet – disse henvises til at læse bladet på forbundets hjemmeside).

Indmeldelse i pensionistafdelingen sker ved personlig indmeldelse på nedenstående blanket, der skal indsendes til forbundskontoret. Blanketten vil fremover være lagt på forbundets hjemmeside www.danskfaengselsforbund.dk

Kontingentet er fastsat til kr. 50,00 pr. måned (inklusive gruppelev) og betales én gang årligt (kr. 600,00) i januar måned.

Oprettelsen af pensionistafdelingen vil formelt være på dagsordenen på den ordinære kongres i maj 2009 og indtil da bliver afdelingen etableret i en prøveperiode og administreret af forbundskontoret. Passive medlemmer oprettes i en selvstændig afdeling for pensionister, der er uafhængig af forbundets lokalafdelinger og de eksisterende senior- og pensionistforeninger. Pensionistafdelingen vil ikke være repræsenteret i forbundets besluttende organer. ■

Indmeldelsesblanket:

Titel (tidligere): _____ Cpr. nr.: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer/By: _____

Tlf. nr.: _____

Fratrædelsesdato: _____ Fra tjenestested: _____

Dato og underskrift: _____